

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

ПРОЩАТИ ПРОСТО

*Завтра
Прощена неділя.
За християнською
народною традицією
саме цієї неділі,
перед Великим
Постом, треба
просити прощення
у всіх, кому ви
зробили прикрість,
навмисно чи навіть
ненароком.
Бо, кажуть старі
люди, якщо цього не
зробити, постувати
буде важко.
А то ніби легко —
просити прощення
у ближніх! Звісно,
з дітьми воно
простіше: образити
їх неважко, але й
прощають вони
з радістю. Дорослим
складніше. Встанеш
вранці й думаєш:
треба покаятись, ой,
треба! Але ж
прокуратура
сьогодні, мабуть,
зачинена? Та й
прокурор, мабуть,
сердитий, бо зранку
теж ходив прощення
в когось просити?
Ні, краще піду з
понеділка. Йй Богу
піду! А з понеділка —
вже Великий Піст...*

ФОТО ЮРІЯ ВЕНГЕРЕЦЬКА

Уласа Самчука перепоховають в Україні?

Голова облдержадміністрації Василь Червоний надіслав у Торонто (Канада) розпорядником творчої спадщини Уласа Самчука Оксані і Ярославу Соколикам листа, в якому просить їх посприяти у перепохованні в Україні праху відомого українського письменника.

— Сьогодні, у час духовного відродження і національного піднесення народу, настала пора великому українському письменнику повернутися на батьківщину — у рідне село Дермань Здолбунівського району, — мотивує свою пропозицію Василь Червоний, повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.

■ У НОМЕР

А гранд-бурульку не помітили...

Через негоду у Львівській області оголошено надзвичайну ситуацію місцевого рівня.

Цілодобово працюють служби, відповідальні за енергозабезпечення, зв'язок, розчищення доріг. Серед глобальних питань поза увагою залишилися такі дрібнички, як бурульки. У Львові на вузьких тротуарах від них годі вберегтися: вже є перші жертви. Обледеніла брила снігу впала на семирічну Оксанку в самісінькому центрі міста. Дівчинка лежить у лікарні із закритою черепно-мозковою травмою. Батьки мають намір позиватися із власниками Гранд-готелю, з даху котрого впав шматок льоду. Цей трагічний випадок не став сигналом для відвернення біди. Згодом ще один чоловік став жертвою гранд-бурульки і потрапив до лікарні. Над вікном корпункту "Голосу України" також зависли велетенські двометрові бурульки. І годі збити їх самотужки, повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.

"Тарифний вибух" призначено на 15 квітня

Одеська асоціація транспортників прийняла рішення про підвищення з 15 квітня тарифів на проїзд у маршрутках. За інформацією начальника управління транспортного комплексу Одеської міськради Володимира Краснова, ціни на проїзд зростуть на 25—30 відсотків, що

становитиме 7,5 коп. за один кілометр шляху. На деяких маршрутах ціна за проїзд досягне 2,5—3 гривні за одну поїзду.

Автоперевізники заявили, що підвищення тарифів на проїзд у маршрутках, імовірно, не останнє в нинішньому році. Нагадаю, що сьогодні в Одесі діють 168 маршрутів мікроавтобусів і 120 автобусних, що працюють у звичайному режимі. Останнє підвищення тарифів на проїзд в одеських маршрутках було три роки тому, повідомляє наш кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Творчість оцінили... злодії

З майстерні народного художника України лауреата Шевченківської премії Миколи Максименка викрадено близько 70 картин різних періодів його творчості. Такий "сюрприз" піднесли митцеві невідомі поки що "шанувальники" до його 80-річчя і 60-річчя Перемоги, в боях за яку Максименко був тяжко поранений... Як повідомив начальник управління МВС України в Житомирській області Михайло Климчук, правоохоронці відпрацьовують різні версії; в їхньому розпорядженні є слайди картин. Під контроль узяті всі об'єкти, де можна реалізувати крадене. Керівник управління переконаний, що злочин буде розкрито найближчим часом, повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Зустріч на київських пагорбах сприятиме євроінтеграції

8—9 червня цього року в Києві відбудеться 25-та Генеральна асамблея ПАЧЕС. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, як Президент ПАЧЕС на період головування України в цій організації, підписав порядок денний асамблеї і запрошення до участі в ній. Голова Верховної Ради України також доручив підготувати лист на ім'я Президента України Віктора Ющенка із запрошенням взяти участь в асамблеї та виступити на її відкритті. (Закінчення на 2-й стор.).

На фото (зліва на право): Олександр Фурман, Олексій Кудрявцев, Володимир Литвин

Сьогодні — День землевпорядника

Важкі гектари

Хоча земельна реформа триває не перший рік, до логічного завершення їй далеко — досі не встановлено в натурі навіть меж багатьох міст, селищ і сіл. Що вже казати про окремо взяті наділи! Тому землевпорядники, яким довірено відповідальну місію — економічно обґрунтовувати, визначати на місцевості межі та фіксувати їх на карті, а також топографи, геодезисти й маркшейдери, для кого карта, теодоліт, тахеометр чи комп'ютер — знаряддя виробництва, — у великій шані. (Закінчення на 6-й стор.).

Врятували трьох дітей

Десятирічна Марина, восьмирічна Настя і півторарічна Даша на момент пожежі були вдома самі. Мати — на заробітках у столиці, а її співмешканець, батько Даші, на якого залишено дітей, відлучився у справах.

До пункту зв'язку пожежно-рятувальної служби смт Ямпіль, що на Сумщині, надійшло повідомлення про пожежу в селищі Свеса.

Коли прибули рятувальники, полум'я вже охопило весь будинок. Дівчатка загинули б, якби не охоронці ВАТ "Свесський насосний завод" Сергій Заболотний та Олександр Гаркуша, котрі першими почали діяти швидко: вибили вікно і прибігли на дитячий голос. Через кілька хвилин на руках винесли Марину, яка тільки й змогла вимовити: "Сестри". Знову кинулись у вогонь — з ліжка витягли маленьку Дашу і, нарешті, в кутку знайшли Настю. Коли дівчатка вже були в безпеці, з'явився батько. З'ясувалося, причиною пожежі стали дрова, які він поклав на піч для просушування.

Центр пропаганди Головного управління МНС України в Сумській області.

Міністр оборони України Анатолій ГРИЦЕНКО підписав наказ про звільнення в запас військовослужбовців та черговий призов громадян на строкову військову службу в квітні—травні 2005 року

До щорічного списку мільярдерів американського журналу «Форбс» потрапило троє українців: на 258-му місці — Рінат Ахметов, чії статки оцінюють у 2,4 мільярда доларів, на 507-му — Віктор Пінчук (1,4 мільярда) і на 620-му — Сергій Тарута (1 млрд. доларів)

■ ВІТАЄМО!

СІЛЬСЬКІ ВІСТІ

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин привітав з 85-річчям одне з найстаріших, найбільш знаних та шанованих українських видань — «Сільські вісті». «Газета здобула авторитет та визнання насамперед як твердий, послідовний і безкомпромісний захисник села і селян. А водночас стала справді всенародною трибуною, доносячи до читачького загалу проблеми, тривоги і болі нашої неспокійної доби, підтримуючи людей добрим словом, вселяючи в них оптимізм і надію, віру в краще, достойне життя.

Тираж «Сільських вістей» — незаперечний, але не єдиний доказ інтересу, уваги і любові до них, їхньої співзвучності настроям та сподіванням мільйонів наших співвітчизників.

Переконаний, і від душі вам цього бажаю, що подальший шлях газети буде позначений новими здобутками її творців та шанувальників, що вона в душі кращих своїх традицій слугуватиме справі побудови нової України, духовного відродження народу», — наголосив Володимир Литвин.

■ ОФІЦІЙНО

Пріоритети молодіжної політики

Модель державної молодіжної політики та імплементація європейського досвіду. Така тема сьогodнішньої науково-практичної конференції. Її організатори — молодіжна громадська колегія при Голові Верховної Ради України та Національна рада молодіжних громадських організацій. Очікується, що в конференції братимуть участь глава парламенту Володимир Литвин, урядовці, відомі політологи та лідери молодіжних організацій. Суть запропонованої моделі (яка існує, зокрема, в Німеччині, Швеції, Франції, Данії) полягає в тому, що впроваджується принцип співуправління в молодіжній політиці. Учасники конференції запропонують створити спеціальний орган, котрий представлятиме всі зареєстровані молодіжні громадські організації. За результатами зустрічі планується розробити проект закону про створення відповідного органу.

Нагадаємо: молодіжна громадська колегія при Голові Верховної Ради України створена розпорядженням глави парламенту в жовтні минулого року. А Національна рада молодіжних організацій України, до складу якої входять 58 всеукраїнських молодіжних та дитячих громадських організацій, — 17 лютого 2003 року.

Вл. інф.

Тиском коаліції не створиш

Заява Віктора Ющенка про об'єднання до парламентських виборів-2006 трьох політичних сил — Народного союзу «Наша Україна», Блоку Юлії Тимошенко та Народної партії — це пропозиція, а не настійна рекомендація і не тиск. Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, виступаючи на радіо «Ера». «Тиском і настійними рекомендаціями коаліції не створиш. Це, на мій погляд, просто перспективна пропозиція, яку потрібно уважно вивчити, зважити і кожній стороні, і цілому блоку для того, щоб отримати той результат, на якому наголошував Президент, щоб обов'язково не програти, а виграти вибори 2006 року», — сказав В. Литвин.

Відповідаючи на запитання, чи прийме Народна партія пропозицію В. Ющенка про об'єднання в один блок, глава парламенту зазначив: «Якби я був просто одинаком, і це була б пропозиція Володимир Литвинові, я відповів би однозначно: так, я пристаю до цієї пропозиції». Водночас В. Литвин наголосив на потребі провести переговори, консультації, соціологічні опитування, щоб «вийти на оптимальний результат і не зашкодити один одному». Голова Верховної Ради також повідомив, що після з'їзду НСНУ він уже домовився про переговори з В. Ющенком.

■ ЮВІЛЕЙ

Народного депутата України, голову Миколаївської обласної Народної партії, енергійну, мудру, надзвичайно добру людину **КОЗЛОВСЬКОГО Анатолія Михайловича** вітаємо з днем народження! Бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя і добробуту, творчої енергії, великих нових звершень у святій справі зміцнення та розбудови нашої рідної держави.

Рада ветеранів війни в Афганістані (Первомайськ).

■ У КОМІТЕТАХ ВР

Військова реформа потребує підтримки

У Верховній Раді відбулася зустріч голови Комітету з питань національної безпеки та оборони **Георгія Крючкова** з делегацією парламентської асамблеї Західноєвропейського союзу (ЗЄС).

У розмові з делегацією голова комітету **Георгій Крючков** зазначив, що оборонна сфера України перебуває у ста-

дій реформування. Україні у спадок дісталася потужна військова машина. Однак вісімдесят відсотків військової техніки вже вичерпало ресурс. Наша держава опинилася наодинці з проблемою утилізації твердого ядерного палива, яке зали-

шилося на території України після ліквідації ядерної зброї. Голова Комітету ВР

також поінформував зарубіжних колег про процес реформування Збройних Сил. «У державі відпрацьовується механізм функціонування демократичного цивільного контролю над військовою організацією і правоохоронними органами країни», — наголосив він. Відповідаючи на запитання щодо можливих термінів вступу України до НАТО, **Георгій Крючков** сказав: «Вступ до НАТО можливий тоді, коли це визнає за необхідне керівниц-

тво альянсу. Реформування Збройних Сил, перехід до стандартів НАТО потребують значних коштів. Чи витримає бюджет України такі витрати?»

У свою чергу, гості комітету подякували українській стороні за об'єктивну, цінну інформацію, яку буде використано під час підготовки доповіді «Про співробітництво в галузі безпеки між ЗЄС і його близьким сусідством на Сході».

Олександра КУЧЕРЯВА.

Міліція визнала факт стеження за Гонгадзе, а Генпрокуратура тепер уже не поспішає розкривати подробиці справи

Схоже, заяви деяких високопосадовців країни про розкриття «справи Гонгадзе» таки були поспішними. Після трагічної смерті генерала Юрія Кравченка Генеральна прокуратура не поспішає оприлюднювати нові подробиці резонансного вбивства журналіста або обходиться скупими фактами. Без коментарів. Звісно, в інтересах «таємниці слідства».

Дивно, але допит як свідка у справі Гонгадзе экс-президента країни **Леоніда Кучми** — далеко не «рядова подія» — не прокоментували ні прес-служба, ні офіційний сайт головного наглядового органу країни. Що розповідь колишній гарант Конституції — велика таємниця. Але не виключено, що слідчі одного весняного дня знову захочуть поспілкуватися з экс-президентом у справі вбивства Гіі.

Водночас МВС України з більшим натхненням звітувало про свою роботу. Правоохоронці нарешті визнали

факт стеження за журналістом, а матеріали службового розслідування передали до Генпрокуратури. Та й, зрештою, зізнався заступник міністра внутрішніх справ **Геннадій Москаль**, як можна приховувати стеження, коли сам Гонгадзе говорив про це і називав номери машини.

Раніше перший заступник міністра внутрішніх справ України **Михайло Корнієнко** заявляв про неможливість відповісти на це запитання через відсутність певних документів. Отже, документи знайшлися?

Що ще знає МВС? Наприклад, що міліція «виглядає не найкращим чином». В цьому зізнався заступник міністра внутрішніх справ **Геннадій Москаль**. Під час провокацій 23 жовтня 2004 року біля ЦВК напередодні президентських виборів правоохоронці не виконували свого безпосереднього обов'язку і передислокува-

лися в інше місце «за наказом зверху». Однак МВС вже знає технології провокації. Це — «штаб Віктора Януковича», який буцімто підшукував людей з кримінальним минулим і навіть матеріально їх заохочував. Установлені всі особи, які жбурляли каміння і димові шашки у вікна Центрвиборчком. Нині — кілька осіб затримано, інші — в розшуку. Водночас, додав **Г. Москаль**, проти «експрем'єра і його оточення жодних матеріалів немає». Матеріали стосовно всіх посадових осіб передано до прокуратури для правової оцінки.

Геннадію Москалю довелося вибачитися і за закарпатських колег, які «відзначилися» під час виборів голови **Мукачевого**, коли було викрадено бюлетені. Злочинців, хоча і не знайшли, однак, попри суперечливі докази, ретельно шукають серед керівництва місцевих правоохоронців.

■ ФОТОФАКТ

У приміщенні національного заповідника «Софія Київська» працює виставка творів українських художників. Фото агентства «Прес-КІТ».

Велике поле для маневрів

■ ПІДСУМОК ТИЖНЯ

Нинішній тиждень, попри святкове забарвлення з нагоди Міжнародного жіночого дня, був насичений справжніми чоловічими пристрастями.

Перший установчий з'їзд партії «Народний союз «Наша Україна» — досі в центрі уваги аналітиків. Сам факт політичного новоутворення під почесним проводом Президента України **Віктора Ющенка** був цілком прогнозованим, тим паче з огляду на абсолютну партійність наступних парламентських виборів. Однак процеси і всередині, і довкола нової політичної сили, яка претендує на роль партії влади, оцінюють неоднозначно. До «Народного союзу» влилося близько десяти партій, які готові припинити своє самостійне існування, зокрема — «Солідарність», «Єдність», «Відродження», Молодіжна партія, «Соціальна справедливість», Партія захисників Віт-

чизни та інші. Утім, Президент України у своїй промові на з'їзді про них жодним словом не згадав. Натомість виразно покартав Українську народну партію та Народний рух України за їх намір позмагатися на парламентських перегонах самостійно. Водночас у кулуарах на з'їзді подекуди мовляли, деякі регіональні делегації, що прибули до столиці, особливо із західних областей, склалися переважно з «рухівців», які мають розвинену мережу партійних структур на місцях.

Після створення НСНУ у Верховній Раді заговорили про ймовірний поділ найчисельнішої фракції блоку «Наша Україна» на декілька фракцій. Найактивніше обговорюють можливість створення окремої фракції на базі УНП **Юрія Костенка**. За повідомленням «Українських новин», станом на 9 березня вже

було зібрано потрібну кількість підписів депутатів, які забажали увійти до фракції УНП. За партійним статутом, депутати з УНП мають входити до фракції власної партії, тож перед ними постала серйозна дилема. Досить категоричні заяви **Віктора Ющенка** на з'їзді НСНУ дехто відразу сприйняв як ультиматум Народному рухові та УНП. І, попри рішення партійного керівництва, із рухівських лав стали самостійно виходити люди. Цього тижня із Руху до Народного союзу» перейшли **Юрій Ключковський**, **Роман Зварич**, декілька глав облдержадміністрацій, іще активніше цей процес триває на низовому рівні. Втім, уже 10 березня лідер УНП **Юрій Костенко** заявив, що найближчим часом депутатська група УНП не планує виходити з фракції «Наша Україна».

(Закінчення на 3-й стор.).

Лист Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації

Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації розглянув звернення головного редактора газети “Голос України” А. Горлова, врахувавши позицію інших редакцій газет та керівництва Національної спілки журналістів України і, керуючись статтею 14 Закону України “Про комітети Верховної Ради України”, ухвалив такі роз’яснення.

Дію підпункту 5.1.2 пункту 5.1 статті 5 Закону України “Про податок на додану вартість”, яким встановлено звільнення від ПДВ операцій із поставки (передплати) і доставки друкованих ЗМІ вітчизняного виробництва, відновлено з 1 липня 2004 року.

Приймаючи 17 червня 2004 р. Закон України “Про внесення змін до Закону України “Про Державний бюджет України на 2004 рік”, Верховна Рада України намагалася поновити зазначену пільгу саме напередодні передплати на друге півріччя 2004 року. Верховною Радою України було враховано, що призупинення дії норми податкового закону За-

коном “Про Державний бюджет України на 2004 рік” суперечить основному податковому Закону — “Про систему оподаткування”.

Зокрема: частині 3 статті 1, яка встановлює, що ставки, механізм справляння податків і зборів (обов’язкових платежів) і пільги щодо оподаткування не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів про оподаткування; частині 7 статті 1, яка визначає, що зміни і доповнення до законів України про оподаткування стосовно надання пільг, зміни податків, зборів (обов’язкових платежів), механізму їх сплати вносяться до законів України про оподаткування не пізніше ніж за шість місяців до початку нового бюджетного року; частині 2 статті 7, яка закріплює положення про те, що зміна податкових ставок і механізм справляння податків і зборів (обов’язкових платежів) не можуть запроваджуватися законом України про Державний бюджет України на відповідний рік.

Зупинення дії пільги у сплаті

видавцями друкованих ЗМІ податку на додану вартість також суперечило іншим законодавчим актам. Зокрема, відповідно до ст. 11.4 Закону України “Про податок на додану вартість” зміни порядку оподаткування цим податком можуть здійснюватися лише внесенням змін саме до закону про ПДВ, а не бюджетного закону. А відповідно до ст. 4 Бюджетного кодексу України закони про державні бюджети належать до нормативно-правових актів, які регламентують бюджетні відносини. Отже, закон про Держбюджет України на поточний рік не є законом про оподаткування, тим більше спеціальним законом про внесення змін до закону про ПДВ.

Отже, комітет вважає, пільга із звільнення від сплати ПДВ розповсюджується на всі операції з поставки (передплати) і доставки друкованих ЗМІ вітчизняного виробництва стосовно періодичних видань другого півріччя 2004 року, незалежно від часу отримання видавцями коштів від розповсюджувачів.

Комітет також прийняв рішення:

1. Цього листа оприлюднити в газеті “Голос України” та в інших періодичних виданнях і надіслати до Державної податкової адміністрації України з проханням підтримати позицію комітету.

2. Ініціювати звернення до Конституційного Суду України народних депутатів України з поданням про визнання положення ч. 49 ст. 80 Закону України “Про Державний бюджет України на 2004 рік” в частині зупинення дії підпункту 5.1.2 пункту 5.1 статті 5 Закону України “Про податок на додану вартість” неконституційним.

3. Підготувати внесення до Верховної Ради України проекту закону України про відновлення дії підпункту 5.1.2 пункту 5.1 статті 5 Закону України “Про податок на додану вартість” в повному обсязі з 1 січня 2004 року.

Сергій ПРАВДЕНКО, перший заступник голови комітету.

“Захисники Вітчизни” проти міського голови

Дострокового припинення повноважень одеського міського голови Руслана Боделана домагатиметься партія “Захисників Вітчизни”. Про це заявив її лідер, народний депутат Юрій Кармазін.

— Під його керівництвом, — заявив депутат, — знищується рекреаційна зона міста, розпродують за безцінь санаторії і будинки відпочинку, а “потрібним людям” із силових структур регіону дарують шикарні квартири та земельні ділянки. Тільки за останні місяці власниками квартир, отриманих за одноосібною квачізкою міського голови, стали обласний і міський прокурори, начальник обласного УБОЗу, начальник передвиборного штабу Віктора Януковича.

Водночас Юрій Кармазін повідомив, що за фактом надання 48 земельних ділянок у прибережній зоні міста перевірка вже здійснюється.

В’ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

■ ФОТОФАКТ

У Київському міському Будинку вчителя вручили премії імені Олекси Гірника за 2004 рік.

На знімку: зі словом подяки за премію виступає академік Академії педагогічних наук, професор Київського педагогічного університету імені Михайла Драгоманова Любов Мацько.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

Центральна виборча комісія Постанова № 53 від 10 березня 2005 року

Про визнання Пака В. П., Бірюка Л. В., Давимуки С. А., Ратушного М. Я., Жижка С. А., Ульяновченко В. І., Шевченка В. Ф., Сидоренка М. Я., Криворучка Ю. З., Мухіна В. В., Садового М. І. обраними народними депутатами України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі

Верховна Рада України Постановами від 3 березня 2005 року № 2437-IV, 2438-IV, 2439-IV, 2441-IV, 2442-IV, 2444-IV, 2445-IV, 2446-IV, 2448-IV достроково припинила повноваження народних депутатів України Томенка Миколи Володимировича, Білозір Оксани Володимирівни, Павлинка Юрія Олексійовича, Рибачука Олега Борисовича, Кириленка В’ячеслава Анатолійовича, Безсмертного Романа Петровича, Ігнатенка Павла Миколайовича, Третякова Олександра Юрійовича, Шандри Володимира Миколайовича, обраних 31 березня 2002 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від виборчого блоку політичних партій “Блок Віктора Ющенка “Наша Україна”, та Постановами від 3 березня 2005 року № 2440-IV, 2447-IV достроково припинила повноваження народних депутатів України Луценка Юрія Віталійовича, Баранівського Олександра Петровича, обраних 31 березня 2002 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Соціалістичної партії України, у зв’язку з їх особистими заявами про складення ними депутатських повноважень.

Враховуючи зазначене та результати виборів народних депутатів України, внесені до протоколу Центральної виборчої комісії від 15 квітня 2002 року “Про результати виборів народних депутатів України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі 31 березня 2002 року”, відповідно до частин восьмої, дев’ятої статті 76, частини першої статті 81 Закону України “Про вибори народних депутатів України”, керуючись статтями 12, 13, пунктом 13 статті 19 Закону України “Про Центральну виборчу комісію”, Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Визнати обраними народними депутатами України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі: Пака Володимира Петровича, 1934 року народження, освіта вища, який проживає в м. Києві, голову Ради, голову правління Київської регіональної спілки споживчої кооперації, безпартійного, включеного до виборчого списку канди-

датів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій “Блок Віктора Ющенка “Наша Україна” під № 75;

Бірюка Лева Васильовича, 1946 року народження, освіта вища, який проживає в м. Хмельницькому, помічника-консультанта народного депутата України, члена Української Народної партії, включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій “Блок Віктора Ющенка “Наша Україна” під № 76;

Давимуку Степана Антоновича, 1947 року народження, освіта вища, який проживає в м. Львові, начальника регіонального відділення Фонду державного майна України у Львівській області, члена Народного Руху України, включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій “Блок Віктора Ющенка “Наша Україна” під № 77;

Ратушного Михайла Ярославовича, 1962 року народження, освіта вища, який проживає в м. Києві, Голову Правління міжнародної громадської організації “Інститут національного державознавства”, члена Української Народної партії, включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій “Блок Віктора Ющенка “Наша Україна” під № 78;

Жижка Сергія Андрійовича, 1954 року народження, освіта вища, який проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Конгресу Українських Націоналістів, включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій “Блок Віктора Ющенка “Наша Україна” під № 79;

Ульянченко Віру Іванівну, 1958 року народження, освіта вища, яка проживає в м. Києві, завідувач секретаріатом депутатської фракції “Наша Україна” у Верховній Раді України, безпартійну, включену до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій “Блок Віктора Ющенка “Наша Україна” під № 80;

Шевченка Віталія Федоровича, 1954 року народження, освіта вища, який проживає в м. Києві, заступника Голови Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, безпартійного, включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій “Блок Віктора Ющенка “Наша Україна” під № 81;

Сидоренка Миколу Яковича, 1947 року народження, освіта вища, який проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Української Народної партії, включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій “Блок Віктора Ющенка “Наша Україна” під № 82;

Криворучка Юрія Зеновійовича, 1966 року народження, освіта вища, який проживає в м. Києві, голову Всеукраїнської молодіжної громадської організації “Молодий Народний Рух”, члена Народного Руху України, включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій “Блок Віктора Ющенка “Наша Україна” під № 83;

Мухіна Володимира Васильовича, 1949 року народження, освіта вища, який проживає в м. Києві, радника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, члена Соціалістичної партії України, включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Соціалістичної партії України під № 23;

Садового Миколу Ілліча, 1947 року народження, освіта вища, який проживає в м. Кіровограді, професора кафедри фізики і методики її викладання Кіровоградського державного педагогічного університету ім. В. Винниченка, члена Соціалістичної партії України, включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Соціалістичної партії України під № 24.

2. Цю постанову опублікувати в газетах “Голос України” та “Урядовий кур’єр”.

Голова Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

Постанова № 54 від 10 березня 2005 року

Про внесення змін до Порядку контролю за правильним та цільовим використанням коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів Президента України, народних депутатів України та всеукраїнського референдуму, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 18 жовтня 2004 року № 909

Відповідно до частини десятої статті 38 Закону України “Про вибори Президента України”, керуючись статтями 12, 13, пунктом 7 статті 18, пунктом 4 статті 19, пунктом 7 статті 20, частиною третьою статті 23 Закону України “Про Центральну виборчу комісію”, Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Внести зміни до Порядку контролю за правильним та цільовим використанням коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів Президента України, народних депутатів України та всеукраїнського референдуму, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 18 жовтня 2004 року № 909, замінивши у пункті 9 слова “після дня виборів чи референдуму” словами “з дня офіційного оприлюднення результатів виборів чи опублікування повідомлення про результати референдуму”.

2. Цю постанову опублікувати в газетах “Голос України” та “Урядовий кур’єр”.

Голова Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

■ підсумок тижня

Велике поле для маневрів

(Початок на 2-й стор.).

Аналітики прогнозують: якщо вдасться домогтися про входження УНП і УНР до виборчого блоку “Нашої України”, навряд чи поставатиме серйозно питання про створення окремих фракцій замість найчисленнішого депутатського моноліту у ВР. І навпаки — категорична відмова надати Рухові та УНП статус рівноправних партнерів блоку може справді призвести до розколу фракції “Наша Україна”.

Однак найбільший резонанс мала заява Віктора Ющенка про створення до виборів-2006 коаліції трьох політичних сил — НСНУ, блоку Юлії Тимошенко та Народної партії Володимира Литвина. “Пропозиція В. Ющенка є фактично м’яким ультиматумом — приєднуйтесь або вважайте, що ви перебуваєте в опозиції (нехай у м’якій, нехай у тактичній), і для багатьох це є сигналом. Також це є сигналом для Литвина, щоб він зробив цей нелегкий вибір”, — таку думку висловив в інтерв’ю “Обозревателю” науковий співробітник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень НАН України Олександр Дергачов. “Сама по собі спроба поєднати цих трьох провідних гравців сучасної політики — цікава, але проблема в тім, як цей союз донести до реальної практичної роботи, до 2006 року, до виборів”, — вважає політолог Віктор Небоженко.

Утім, у “народників” є не менше поле для політичних маневрів. Попервах однопартійці, а потім і сам лідер Народної партії Володимир Литвин висунули вимогу оприлюднити всі плівки ексмайора Мельниченка. Зрештою, всі визнають: якщо під президентським диваном справді тривалий час усе мотав на вус диктофон, то цілковитий, а не вибірковий розголос цих записів може зачепити не лише старих, а й багатьох нинішніх потужних постатей на вітчизняному політичному олімпі. Але головна “зброя” Голови Верховної Ради — це, звісно, ефективно й плідно працюючий парламент, який сьогодні ой як потрібен і новому Президенту, і уряду Юлії Тимошенко, передвиборні обіцянки та ініціативи яких без законодавчої підтримки можуть залишитися лише порожніми деклараціями. Цього тижня уряд презентував проект змін до Держбюджету-2005, який 21 березня має намір офіційно подати до ВР. Планку соціальних показників у оновленому головному фінансовому документі держави піднято досить високо: цього року планують істотно збільшити пенсії, зарплати бюджетникам, розмір допомоги дітям-інвалідам, сиротам, виплати на народження дитини тощо. А результати подолання цієї планки нині напряму залежить від співпраці з парламентом. І всі політичні гравці прекрасно розуміють: до березня 2006 року доведеться відповідати не лише за успіхи, а й за невдачі.

Юліана ШЕВЧУК.

На Дніпропетровщині прокуратура порушила дев'ять справ за нецільове використання коштів благодійних фондів сприяння міліції

■ ВІСТІ З РЕГІОНІВ

Загартує і захистить від повені?

Кіровоград. До міста з Одеси доставили чудотворну Касперовську ікону Божої Матері. Востаннє ця реліквія перебувала у степовому краї дев'яносто років тому.

Демонструється релігійна святиня у Спасо-Преображенському соборі обласного центру і, на думку священнослужителів, зміцнить сили парафіян напередодні Великого посту. Важливо й те, що перед іконою прийнято молитися задля захисту від стихійних лих і повеней. Зважаючи на нинішні погодні умови, заступництво Богородиці не буде зайвим.

Олег БОНДАР.

Реанімобіль поспішає на допомогу

Луганська область. Ключі від трьох нових реанімобілів одержали лікарі обласної клінічної дитячої лікарні. “Швидкі” створено на базі “Рено-майстер” і дають змогу проводити реанімацію хворих в автономному режимі на швидкості руху 140 км на годину. У машині є все необхідне для надання допомоги хворим, котрі перебувають у критичному стані: наркозно-дихальна апаратура, інструментарій для штучної вентиляції легень, моніторна система... Як підкреслюють лікарі, особливо важливий той факт, що реанімобіль призначено для надання допомоги дітям, зокрема у разі патології немовлят.

Алла АНТИПОВА.

На злочинність — з новими силами

У Донецькій області триває оновлення керівного складу обласного, а також міських і районних управлінь міліції. Резонансною подією стало призначення начальником Краматорського міськвідділу Олега Солодуна, а начальником міжрегіонального відділу із боротьби з організованою злочинністю — Михайла Сербіна. Обидва офіцери, колишні співробітники Краматорського УБОЗу, свого часу звинувачували місцеві правоохоронні органи у зв'язках із організованою злочинністю. Опальні міліціонери були героями кількох авторських передач журналіста Ігоря Александрова, в яких називали імена ймовірних замовників і виконавців низки резонансних убивств підприємців на півночі області. Остання оголошена програма в ефірі не з'явилася — через убивство директора телекомпанії у липні 2001 року.

Новий начальник УМВС України в Донецькій області Михайло Клюєв невдовзі після свого призначення підписав наказ про відновлення Сербіна і Солодуна у лавах міліції. Тепер колишнім “убовізцям” доручено боротися зі злочинністю в рідному регіоні. “Гадаю, таке призначення лише сприятиме зміцненню законності на цих територіях. Нові керівники добре знають про порушення закону, які відбувалися, в тому числі — про ті, які призвели до вбивств”, — такий коментар дав “Голосу України” М. Клюєв.

В інших містах і районах теж з'являються нові імена. За словами начальника УМВС, понад два десятки начальників міських і районних відділів міліції написали рапорти про вихід на пенсію у зв'язку із вислугою років. Таке масове бажання піти на заслужений відпочинок “підігривається” ще і чутками про те, що пенсії міліціонерам незабаром переглядатимуть. Через велику кількість заяв в обласному управлінні міліції виникла навіть заборгованість із вихідної допомоги і компенсації за обмундирування. Однак, запевнив М. Клюєв, усі нові пенсіонери з розумінням ставляться до ситуації і згодні зачекати виплати коштів.

Ліна КУЩ.

■ ФОТОФАКТ

Вінницькі рятувальники МНС знайшли нове застосування звичайному пожежному рукавові — наповнивши його повітрям, використовують для рятувальних робіт на льоду.

Департамент ДАІ заборонив перевіряти у водіїв страхові поліси, бо не визначено відповідальність за їх відсутність

Маленькі квіти у великому місті, або “А у вас довідка із сільради є?”

■ РЕПОРТАЖ

Надвечір на центральній вулиці Подола — Сагайдачного — спостерігаємо епізод майже за Чапліном. Тротуар, освітлений вітринами недешевих ресторанів, і дві гарненькі дівчинки з кошиками, повними пролісків. Оксані — 14 років, Тетяна — трохи молодша.

— Навіщо вам стільки квітів, красуні?

— Ми їх у ресторанах продаємо.

— І як бізнес?

— Дякуємо, непогано (юні квітникарки цілком серйозні).

— Багато купують?

— Коли як, а взагалі майже завжди вдається усе розпродати.

— А ціни?

— Це від клієнта залежить. Менш як за п'ять гривень ми не продаємо, але буває, коли чоловік у доброму гуморі, то й п'ятнадцять може дати. Одного разу навіть десять доларів заплатив.

— Квіти де берете і по скільки?

— Ми цим не займаємося, — відповідає Оксана, — моя мама кудись їздить. Наша справа — продати.

— Знаєте, що ці квіти продавати заборонено?

— Чули, але гроші потрібні, та й не викидати ж їх...

Підходжу до продавщиці підсвіжників на одній із станцій столичного метро:

— Скажіть, будь ласка, як влаштуватися продавати первоцвіти?

— А у вас довідка із сільради є?

— ?!

— Довідка, що ви в себе на городі вирощуєте підсніжники, крокуси, цикламени — інакше екологи замучать!

— То ви що, справді їх на городі виростили?! Я думав, що ці букетики з Криму завозять!

— Звісно, й на мій город вони звідтіля потрапили — тепер вирощую під плівкою на площі 0,2 сотки.

— А це що за рослина? — запитую, торкаючись темно-зелених листочків кримського плюща, в які загорнуті білі квіточки підсніжників.

— Листя фіалки! — не задумуючись відповідає жінка.

До речі

Підсніжник занесено до Червоної книги України. Законодавство передбачає за кожну понівечену таку рослину стягнення дванадцяти гривень компенсації. В одному букетику — кілька десятків квіток, тож теоретична сума компенсації в багато разів перевищує ринкову вар-

фото Юрія ВЕНГЕРЩА

тість пучечка підсніжників. На практиці таких астрономічних сум не стягують. Та й немає

Олег ДЕНИСОВ, Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Замість коментаря

Останнім часом у київському метро лунає заклик до пасажирів не купувати первоцвітів, а про випадки торгівлі повідомляти працівникам міліції.

В управлінні охорони метрополітену ми намагалися з'ясувати, які інструкції стосовно цього має міліція. Зокрема, що конкретний сержант Петренко має робити з конфіскованим кошиком пролісків. Крім того, нас цікавила статистика затримань “зелених піратів”.

Чи купуєте ви первоцвіти?

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ — КИЇВ

Андрій, 33 роки, художник

— Ні. Своїй дівчині я намагаюся дарувати інші квіти, бо первоцвіти мають вигляд скромний і дешевий. Подивіться, скільки пролісків продають у Києві. Можна лише уявити, скільки знищують

по всій країні. А їх же занесено до Червоної книги.

Ольга, 24 роки, перекладач

— Я принципово не купую. Вважаю це злочином проти природи.

Валентина, 38 років, вчителька

— Сама рідко купую, але син дарує часто.

Галина Петрівна, 47 років, брокер

— Люблю проліски, часом сама собі купую, вони такі милі, весняні. Ось зараз березень, а погода зовсім зимова, то первоцвіти дають надію, що скоро буде тепло.

Заморозили морози

У Доманівському районі Миколаївської області 13-річний підліток обморозив стопи ніг, дістаючися школи через замети. Дитина серйозно постраждала від раптових весняних морозів. Як з'ясувалося, дорогою він згубив у снігу взуття. До районної лікарні його доставили з діагнозом “обмороження стоп обох ніг”. Стан школяра медики оцінюють як середньої тяжкості, однак розглядається питання про необхідність ампутації стоп.

Олена ІВАШКО.

Наркотики зберігалися в бензобаку

Найбільшу з початку нинішнього року партію наркотиків затримано прикордонниками Південного регіонального управління державної прикордонної служби України на пункті пропуску “Ямпіль-поромна переправа”.

Громадянин Молдови автомобілем “БМВ” прямував до Москви транзитом через Одеську область. Під час

поглибленого огляду іномарки в бензобаку авто було виявлено 13 півторалітрових пластикових пляшок, заповнених коноплями. Наркотична отрута потягнула на 7,8 кілограма.

Замість запланованої подорожі зловмисник опинився в райвідділі міліції, де проти нього порушено кримінальну справу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ЦИФРА

13 млн. євро

Витратив за 12 років уряд ФРН на будівництво житла для німців, які прибули з країн СНД на постійне місце проживання в Одеську область. За інформацією начальника управління міграційної служби Одеської облдержадміністрації Івана Супруновського, за цей час побудовано 40 будинків у селі Кудрявка Березівського району, 44 будинки в селі Петрівка Комінтернівського, 26 — у селі Петрополиньське Овідіопольського району, 42 — у селі Новоградівка і 50 — в селі Доброолександрівка. Для дітей переселенців є школа на 180 місць, а для їхніх батьків — швейний і столярні цехи. В Одеську область для проживання прибуло понад 600 німців. В облаштуванні житла для іноземців брав участь і уряд України, який виділив для цих цілей 5 млн. гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Тіштеся: серед мільярдерів троє наших!

У рейтингу мільярдерів журналу Forbes значаться троє громадян України. Найбагатший з них — 38-літній донецький бізнесмен, президент ЗАТ «Систем Кепітал Менеджмент», президент футбольного клубу «Шахтар» Рінат Ахметов. Він володіє, за підрахунками експертів видання, 2,4 млрд. доларів і посідає 258-ме місце у світі.

Далі йде 44-літній народний депутат, зять експрезидента Леоніда Кучми, бізнесмен і меценат Віктор Пінчук. Його статок Forbes оцінює в 1,3 млрд. доларів, що відповідає 507-му рядку рейтингу. Третій — 50-літній глава ради директорів корпорації «Індустріальний союз Донбасу» Сергій Тарута. З 1 млрд. доларів він посідає 620-те місце, повідомляють інтернет-видання.

Краківські акорди для фіналу

Концертом відомого краківського камерного ансамблю Sinfonietta Sgasovia завершився Рік Польщі в Україні. Про це заявив міністр культури Польщі Вальдемар Домбровський у Києві. І хоча наприкінці березня кияни ще побачать концертну версію «Короля Річарда» композитора Кароля Шимановського, основні заходи, які повинні були представити польську культуру укра-

їнцям, уже проведено. За цей час у різних містах України побували польські джазові колективи, відбувалися виставки художників, приїздили театральні групи. Незважаючи на всю критичність та скепсис, з якими можна ставитися до ідеї проведення на урядовому рівні років культури, саме ці заходи дали можливість відчутти, що таке сучасна польська культура, не лише столичним куль-

туроманам, а й жителям усієї країни. На проведення всіх цих, як прийнято казати, мистецьких заходів, уряд Польщі витратив близько шести мільйонів гривень.

У квітні цього року має розпочатися Рік України у Польщі. Щоправда, журналістам перед концертом краківського колективу так і не вдалося дізнатися від міністра культури України Оксани Білозір, які конкретні за-

ходи заплановано провести у перший місяць. Пані Білозір заявила лише про те, що її міністерство оголошує конкурс для артистів на право представити українську культуру в Польщі... Сподіваємось, що приховуючи конкретні імена та події, пані Білозір хотіла зробити приємну несподіванку полякам, а не підтвердити те, що ще нічого не зроблено.

Тетяна ПАСОВА.

ОДЕСА—БРОДИ: а біжи-но ти, нафто, назад!

Уряд України вважає за можливе використовувати нафтопровід Одеса—Броди у прямому напрямку з огляду на зростання видобутку нафти в Казахстані. Про це повідомила Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко. За словами прем'єра, вона обговорювала можливість використання нафтопроводу в прямому напрямку з російськими компаніями, котрі послуговуються ним сьогодні для транспортування нафти у реверсному режимі.

«Я почула від них, що вони не тільки не проти того, щоб нафтопровід діяв у правильному напрямку, тобто так, як передбачалося проектом, але навіть готові брати участь у цьому проекті», — наголосила Юлія Тимошенко. Вона підтвердила, що перехід від реверса до прямого використання буде «безконфліктною процедурою». Прем'єр вказала, що сьогодні, у реверсному напрямку, нафтопровід не завантажений у планованому обсязі, внаслідок чого проект реверса нерентабельний.

Нагадаємо, що нафтопровід Одеса—Броди було побудовано 2001 року для транспортування каспійської нафти, однак Україна протягом двох років безуспішно намагалася домовитися про її транспортування нафтопроводом Одеса—Броди у прямому напрям-

Фото Віталія ГРАБАРА (УНІАН).

ку. Не одержавши конкретних пропозицій компаній, уряд країни наприкінці червня минулого року дозволив використовувати трубопровід для транспортування російської нафти у реверсному напрямку.

Р. С. Учора в Києві відбулося трестороннє технічне засідання експертів з Єврокомісії, України та Польщі, під час якого обговорено проблеми, пов'язані з добувою нафтопроводу Одеса—

Броди до Плоцька. Єврокомісія надала два мільйони євро для аналізу економічного обґрунтування добудови цього нафтопроводу та проведення технічних робіт. Якщо економічна вигода буде доведена, спільне українсько-польське підприємство «Сарматія» орієнтовно через півроку розпочне будівництво. Щоб добудувати нафтопровід до Плоцька, необхідно залучити 500 млн. євро приватних інвестицій.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

«ЄВРОБАЧЕННЯ-2005»: не вчіть нас співати, допоможіть матеріально

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

До конкурсу «Євробачення-2005» залишилося два місяці. Про переголосування фінального відбірного туру українських учасників віце-прем'єр Микола Томенко поки що мовчить. Либонь, анітрохи не сумнівається ані в об'єктивності відбору, ані в професіоналізмі групи «Гринджоли».

А тим часом організатори форуму починають діяти «у системі кризового менеджменту». Про це заявив президент Національної телекомпанії України Тарас Стецьків. Поки що необхідних грошей немає, ремонт головного майданчика фестивалю не закінчено, квитки не продають. Але «Євробачення» у Києві відбудеться! — оптимістично заявляє українська сторона.

Про гроші. На рахунки НТКУ, за словами Тараса Стецьківа, за держбюджету вже надійшло 30 млн. грн. Розглядається питання про надання 38 бюджетних мільйонів. Решту коштів на проведення надасть Європейський мовний союз і спонсори конкурсу. До речі, компанія «Кока-Кола Україна» стала першим національним партнером «Євробачення-2005». Передбачають, що бюджет конкурсу перевищить сто мільйонів гривень.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Біля Секретаріату Президента Союз молоді регіонів України провів акцію протесту проти нібито фальсифікації відбірного туру конкурсу «Євробачення-2005».

«Євробачення-2005» відбудеться 21 травня в Києві. Столиця очікує прибуття майже 40 делегацій для участі в конкурсі, а також 5-10 тисяч глядачів і більш як двох тисяч представників ЗМІ.

Про гроші. На рахунки НТКУ, за словами Тараса Стецьківа, за держбюджету вже надійшло 30 млн. грн. Розглядається питання про надання 38 бюджетних мільйонів. Решту коштів на проведення надасть Європейський мовний союз і спонсори конкурсу. До речі, компанія «Кока-Кола Україна» стала першим національним партнером «Євробачення-2005». Передбачають, що бюджет конкурсу перевищить сто мільйонів гривень.

Про тендер. Заощаджуючи час, Кабмін дозволив спростити процедуру тендерних закупівель, застосовувати торги з обмеженою кількістю учасників. Пан Стецьків заявив, що є можливість укладати угоди з окремими виконавцями певних робіт без застосування процедури тендера. За його словами, основних партнерів добиратимуть із тих компаній, що, попри неукладені угоди, продовжували працювати над підготовкою до «Євробачення-2005».

Про квитки. Квитки на міжнародний пісенний конкурс «Євробачення-2005» надійдуть у продаж з 21 березня і коштуватимуть від 10 до 200 євро. Тож придбати їх зможуть люди різного статку.

Про ремонт. Директор Палацу спорту Віктор Ткаченко вважає, що вже зараз головний майданчик конкурсу готовий на 70%. Він наголосив, що Палац спорту й досі не одержав від Національної телекомпанії схему залу. Не визначено точки підвішування 40 тонн звукової і світлової апаратури на металоконструкціях. За словами директора, якщо підвісити в ненадійному місці 3 тонни вантажу, Палац спорту може завалитися.

Хто правий, хто винуватий? Керівництво Палацу спорту обвинувачує НТКУ в бездіяльності при підготовці договору оренди об'єкта для проведення «Євробачення-2005». У свою чергу, Національна телекомпанія України висунула претензії до дирекції Палацу спорту з приводу завищення вартості оренди приміщень для проведення «Євробачення-2005». Мовляв, Палац спорту потребував ремонту, і те, що там зробили, служиме не один рік. А плата за оренду, на думку Тараса Стецьківа, має бути як для звичайного орендаря. Не варто користуватися нагодою, щоб «наварити» на державі.

Ольга ВІТЕР.

■ СВІТ КОРОТКО

ІРАК

Смертник підірвав похорон

Фото АП.

Приблизно 50 осіб загинули і майже сто поранені в результаті теракту, скоєного в місті Мосул. Терорист-смертник пустив у хід вибуховий пристрій в одній з мечетей, коли там відбувалася жалобна церемонія за одним з поважних шийтських імамів.

БЕЛЬГІЯ

Іранців, котрі захопили літак, заарештовано

Іранці, які відмовлялися зійти з борту літака в аеропорту Брюсселя, заарештовані. Своєю акцією протестанти, зокрема, закликали до відновлення монархії у країні. Незабаром після захоплення літака іранці оголосили голодовку.

США

Буш погодився на угоду з Іраном

США вирішили змінити свою політику стосовно Ірану і піти на компроміс з європейськими країнами, що пропонують Ірану економічне співробітництво в обмін на відмовлення від збагачення урану. США, Німеччина, Франція і Велика Британія виступили з погодженими заявами, в яких пообіцяли прийняти Іран до СОТ.

ГРУЗІЯ

Російських військових просять піти

Парламент Грузії одностайно прийняв проект резолюції з вимогою — ліквідувати російські військові бази в Батумі й Ахалкалакі. У резолюції сказано, якщо до 15 травня про терміни ліквідації баз не вдасться домовитися, Тбілісі зажадає згорнути їх до 1 січня майбутнього року. Інакше — парламент запропонує урядові Грузії припинити видачу віз російським військовослужбовцям і обмежити їх пересування країною.

БІЛОРУСЬ

Правила виїзду зроблять жорсткішими

Влада Білорусі зробила суворішими правила виїзду для громадян, які бажають учитися або працювати за кордоном. Тепер для цього необхідно одержувати дозвіл уряду. Згідно з указом президента Олександра Лукашенка, запроваджуються також обмеження на діяльність шлюбних агентств і агентств з усиновлення. За офіційними даними, щорічно на заробітки і навчання за кордон виїжджають майже сім тисяч білорусів.

КИРГИЗІЯ

Тривають акції протесту

Опозиція вимагає скасувати підсумки першого туру парламентських виборів і відправити уряд і президента у відставку. Президент Аскар Акаєв закликав виборців взяти участь у другому турі виборів у неділю, а опозицію — утриматися — як він сказав — від незаконних дій.

На Львівщині заарештовано шістьох бандитів, які, використовуючи форму міліціонерів, впродовж чотирьох років скоювали тяжкі злочини

■ СПОРТ

Майже без шансів...

Футбол. Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. Перші матчі. 10 березня. «Партизан» (Сербія) — ЦСКА (Росія). 1:1. «Олімпіакос» (Греція) — «Ньюкасл» (Англія). 1:3. «Аустрія» (Австрія, Відень) — «Сарагоса» (Іспанія). 1:1. «Мідлсбро» (Англія) — «Спортинг» (Португалія). 2:3. «Лілл» (Франція) — «Осер» (Франція). 0:1. «Севілья» (Іспанія) — «Парма» (Італія). 0:0. «Стяуа» (Румунія) — «Вільярреал» (Іспанія) — через снігопад перенесено на 16 березня.

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — АЗ (Нідерланди, Алкмаар). 1:3. Голи: Нелісс, 27, Матузалем, 45+1, Матейсен, 51, Перес, 90+3. На 30-й хвилині Срна не реалізував пенальті.

«Шахтар»: Лашутьва, Тимошук, Матузалем, Агахова (Воробей, 66), Батишта (Елано, 36), Левандовський, Брандао, Рац, Срна, Гюбшман, Вукіч (Жадсон, 46).

АЗ: Тіммер, Кромкамп, Матейсен, Опдам, де Клер, Ландзаат (Ялінс, 85), Ліндберг, Перес, Сектіуї (Рамзі, 85), Нелісс (Гусегемс, 76), Меєрдінк.

Попереджено: де Клера, 24, Тимошука, 50.

Арбітр — Бертран Лайек (Франція).

Донецьк. РСК «Олімпійський». 22 000 глядачів. Мінус 7 градусів.

Мало віритись в те, що «Шахтар» у Нідерландах виграє з потрібним для нього рахунком. Хоча АЗ потужним клубом не назвеш (у його складі суперзірок нема), але це дуже грамотна й дисциплінована команда, яка вміє добре оборонятися й гостро атакувати. Отож наставникові донецчан Мірчі Луческу доведеться добряче посушати голову, щоб визначити саме ту стратегію на матч-відповідь, котра виявиться ефективною. Втім, чого в житті не буває. Може, і станеться диво. А на що, скажіть, нам залишається сподіватися?..

Серб Славолуб Муслін, який працював з донецьким «Металургом», подав у відставку. Її прийнято. Новим тренером став 53-річний Віталій Шевченко. У минулому форвард бакинського «Нефтчі», київського «Динамо» і збірної СРСР. Віталій Вікторович має велику тренерську практику у клубах російської Прем'єр-ліги.

Екс-капітан київського «Динамо» Андрій Гусін підписав річний контракт з російським клубом «Крилья Советов» (Самара).

Леонід Кравчук:

«Курс — колишній, хід — задній»

Позавчора відбулася прес-конференція, участь в якій брали народні депутати України — Леонід Кравчук, Михайло Добкін і юрист ФК «Динамо» (Київ) Юрій Ромазанов.

Розпочав розмову з журналістами Леонід Макарович. Він, зокрема, сказав:

— Дізнавшись про нове рішення про арешт акцій «Динамо», пригадав дні, коли в Біловезькій Пущі вирішувалася доля СРСР і України. Тоді говорили про демократію, що більше не буде тоталітарного режиму, закритих процесів. Ми широко вірили в це. Тому і підписали історичний договір. Учора я подумав: а чи готові наші люди, і зокрема представники влади, жити за демократичними нормами? Адже один суд, одна людина здатні кинути тінь на весь демократичний процес.

Хоча ми пересвідчилися, що «Динамо» має величезну армію прихильників, готових стати на його захист. Це і просто вболівальники, і відомі у країні люди, і журналісти. Я переконався, що Президент нашої країни Віктор Ющенко непохитно стоїть на боці закону і демократії. Це він довів, коли доручив своїм чиновникам вивчити суть проблеми, що утворилася навколо «Динамо», і доповісти йому. Але не всі вони діють по-демократично. Іншими словами, в нас склалася ситуація під назвою: «Курс — колишній, хід — задній».

Як людина, котра прожила тривале політичне життя, авторитетно заявляю: жодного виграшу Григоришин ніколи не матиме. Бо його діло несправедне. Але напаскудити клубові, Україні, демократії він може. І, власне, вже переймається цим...

Юрій Ромазанов сказав, що ЗАТ «Футбольний клуб «Динамо» (Київ)» оскаржуватиме ухвалу Печерського районного суду Києва про арешт акцій.

— Либонь, наступним кроком стане оскарження зазначеної ухвали в апеляційному порядку, — заявив пан Ромазанов, — а далі в разі потреби — в касаційному. Аналізуватимемо прийняту ухвалу і пройдемо всі інституції, передбачені нашим законодавством.

Динамівський юрист не виключив, що в разі потреби зазначене питання може розглядатися за межами України. На його думку, суперечка навколо акцій клубу є надуманою, а претензії їхніх опонентів необґрунтованими. За його словами, очевидно, йдеться про намір «завдати морально-психологічного удару по клубові».

— Представники «Пасіфік...» (ідеться про міжнародну компанію Pacific International Sport Clubs Limited) весь час обманюють суддю безпідставними заявами. Постає питання: чому вона постійно йде їм назустріч? — зазначив юрист, додавши, що, на його думку, суд розглянув справу необ'єктивно.

Народний депутат України Михайло Добкін, який у середу також був присутній у суді, висловив припущення, що ухвалу було заздалегідь підготовлено. За його словами, рішення оприлюднили через якихось півгодини після оголошення ухвали, абсолютно протилежної за змістом.

— Костянтину Григоришину, напевно, вигідно, щоб процес тиску на ФК «Динамо» не припинявся ані на день, щоб постійно у пресі мусували факти, що якась майно клубу — під арештом, добитися права на власність цим успішним підприємством, — прокоментував депутат.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Перший віце-прем'єр-міністр України

Анатолій КІНАХ заявив, що наведення порядку з приватизацією українських підприємств супроводжуватиметься захистом прав інвесторів

ВАЖКІ ГЕКТАРИ

Сьогодні — День землевпорядника

(Початок на 1-й стор.).

Не дивно, що під час «круглого столу» в Українській академії аграрних наук, який відбувся, як заведено казати, «з нагоди», ішлося більше не про святкове, а буденне. Проблем — хоч греблю гати, а вирішувати їх ще важче, коли не знаєш, на якому світі живеш: Держкомзем, котрий, за логікою, координує землевпорядкування, чи то ліквідують, чи то підпорядковують якомусь міністерству. Якою буде нова структура і чи буде взагалі — питання.

Взяти таке: через відсутність належного контролю з боку державних земельних органів в останні роки почастішали факти незаконного заволодіння землями заповідників, курортів, цінними лісовими площами під приватне будівництво. Аналоги порушень у засобах масової інформації проблем Пущі-Водиці, Козина, столичної Феофанії є у кожній області. При чому здебільшого за наявних позитивних висновків Державної землевпорядної експертизи органів Держкомзему. Керуючись (чи прикирваючись) саме такими оцінками, «елітні» сотки і гектари роздавали місцеві ради. Але що останнім робити далі? Заганяти бульдозера і руйнувати садиби, паркани

та палаци новоявлених нуворишів? Чи нести публічне катяття, зокрема за авторитетні висновки держкомземівських мужів?

Або непродуманість механізмів довгострокової оренди земельних паїв. Багато хто з орендарів мало переймається подальшою долею сотень і тисяч гектарів, які отримали в користування. Головне тут — побільше взяти від землі. Звідси — виснаження родючих ґрунтів. Тим часом деградація орного шару переросла у проблему національної безпеки. Як тут не погодитися з вердиктом голови Спілки землевпорядників України, віце-президента УААН Антона Третьяка про недоцільність обробляти більш як 30 мільйонів гектарів орних земель та ще й за умов обмежених матеріальних ресурсів. Можливо, краще зосередити сільгоспвиробництво на половині, але високопродуктивних ланів?

А з системою реєстрації просто біда. Сьогодні кадастр, що його ретельно вели раніше, у занепаді. Сільські ради до 2003 року складали спеціальні шнурові книги, де обліковували, кому надається та чи інша земельна ділянка, її розмір. Держкомзем якось вилучив ці книги, начебто для створення електронного реєстру... Утворився вакуум, вочевидь вигід-

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ний для того, щоб панувала плутанина, за якої гендлювання гектарами не таке помітне.

Нам варто було б запозичувати досвід Німеччини. Там на кожну ділянку заводять сторінки в поземельній книзі, де фіксують не лише основні кадастрові дані — кадастровий номер, план, опис, адресу, зведені на ній будівлі, а й зазначаються усі попередні власники з моменту землевідведення, а також підстави для переходу права власності (дарування, купівля, успадкування, обмін тощо). Окрім цього, ще й усі випадки іпотеки — кредиту під заставу земельної ділянки. Жоден банк не надасть позику без виписки із поземельної книги, що свідчить про юридичну «чис-

тоту» прав власності, а також підтверджує: ділянка не закладена в іншій установі.

Відповідно до закону поземельна книга має публічну довіру, тобто є істиною в останній інстанції. Ось чому реєстратори, котрі заносять до неї дані, вчаться три роки.

На німецькому тлі особливо контрастує наш кадровий добір, коли на відповідальних «земельних» посадах можна побачити колишніх і державтоінспектора, і міліціонера, навіть «фізкультурника». Хоча землевпорядник сьогодні — не лише інженер, він — наполовину юрист, причому окрім земельного має вільно послугуватися цивільним правом, а також екологічним і аграрним.

Галина КВІТКА.

Для села — нові правила!

Саме це може його врятувати, оскільки поставити усіх селян в рівні умови. Про ці правила, які готове запропонувати Міністерство аграрної політики, народним обранцям, керівникам районів, фахівцям агропромислового комплексу Хмельниччини, розповіла голова Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин ВР Іван Томич та міністр аграрної політики Олександр Баранівський під час проведення обласного дня депутата.

Його учасники відвідали господарства Дунаєвського району, чий досвід роботи може бути зразком для багатьох. Однак посівна стане серйозним випробуванням і для них, і для всього краю. Адже кілька місяців область була без першого керівника, не сформована нова влада і в районах, і це позначається на роботі аграрного сектору. Допомогти селу — таке завдання ставлять перед собою депутати всіх рівнів, повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.

■ ФОТОФАКТ

З нагоди 191-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка в міському залі урочистостей Вишньового (Київська область) відбувся святковий концерт дитячих колективів міста.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Українформ).

■ ЩОДЕННИК

Нескінченна пісня про старе...

Понеділок. Показову акцію зі знищення первоцвітів здійснили члени Київського еколого-культурного центру, друзини з охорони природи Київського держуніверситету імені Т. Шевченка і транспортної міліції. Вони забирали квіти у приїжджих біля вагонів потяга Севастополь—Київ і тут-таки знищували: щоб інші не зазіхали на червонокнижні рослини.

Чи ми забули, що в такий спосіб, проте без жодного успіху, охоронці природи борються уже впродовж останніх 30 років? Якщо є попит на первоцвіти, то чому б їх не вирощувати промисловим способом — щоб букетик можна було купити в будь-якому квітковому магазині. Не знаю, чи занесені первоцвіти до Червоної книги в інших державах, але в багатьох європейських містах проліски, тюльпани й нарциси ростуть на газонах. Цікаво, а Мінекології України здійснив дослідження щодо вимирання цього виду рослин? Може, навіть спеціальну програму розроблено?

Вівторок. «Гринджолам» таки доведеться переписувати слова їхньої пісні, бо вона не вписується у формат конкурсу для домогосподарок. Це перший випадок в історії «Євробачення», коли країна-учасниця висунула для участі революційний гімн. Організатори конкурсу — представники Європейського мовного союзу — попросили співаків з Івано-Франківська переписати текст. Утім, якщо він не задовольнить оргкомітет, то їм доведеться виступати з іншою піснею.

Однак це не єдиний скандал, що супроводжує підготовку до «Євробачен-

ня-2005» в Україні. Як повідомив керівник НТКУ Тарас Стецьків, 30 млн. гривень із держбюджету, спрямованих на це, замало: потрібно... понад 100 млн. гривень! Він просить в уряду ще 38 млн. Решту мають дати спонсори. Дорогі наші професіонали з уряду, фінансисти та економісти, чи можна так грубо помилятися у розрахунках? Щось надто дорого коштує платникам податків ваша пісня...

Середа. Президент України Віктор Ющенко оцінив свій візит до ФРН як вдалий та ефективний. Тим часом його оцінки різняться з оцінками високопосадовців Євросоюзу та західних експертів. Приміром, виступаючи в бундестазі, Віктор Ющенко висловив надію, що Україна стане членом ЄС у найближчі 10 років. На що негайно відреагував Жан Ассельборн — міністр закордонних справ Люксембургу, котрий нині головує в ЄС: швидкий початок переговорів з Україною про вступ до ЄС не відповідає реальності. Не справдилися надії і на те, що ФРН буде адвокатом нашої держави на шляху до ЄС. Тамтешні оглядачі жорстко оцінили позицію Німеччини стосовно України: першу більше цікавить газова труба, ніж українська демократизація...

Четвер. Адміністрація президента США Джорджа Буша вимагає від української влади знайти і притягнути до відповідальності винних у побитті в Києві темношкірого американського дипломата.

Нашому б уряду отак відстоювати своїх громадян, скривджених за межами України. Але Америка не поспішає роз-

биратися зі своїми представниками, котрі скоїли злочини: світ так і не дочекався покарання винних у вбивстві в Багдаді журналіста-українця Тараса Процюка. А випадок розстрілу в Іраку співробітника італійських спецслужб, котрий вивозив визволену заручницю, США називають непорозумінням.

П'ятниця. Низка ЗМІ надрукувала інтерв'ю народного депутата України Володимира Сівковича стосовно сумнозвісного «касетного» скандалу. Він твердить, що «Микола Мельниченко бреше, нібито він записував розмову експрезидента Кучми на диктофон». Сівкович вважає, що Мельниченко записував Кучму стаціонарними засобами на комп'ютер, а потім переписував на диктофон. А якщо він це робив не як любитель-новачок, а як керівник відділу із захисту інформації державної охорони, зауважує Сівкович, то це вже інша справа, що має розглядатися відповідно до Кримінального кодексу.

Скажемо правду — всю і зараз? А не тоді, коли це вигідно то одній, то другій політичній силі. Члени колись опозиційної, а нині правлячої коаліції звинувачують стару владу в тому, що їхні розмови прослуховувалися. Тим часом самі часто послуговуються «прослушками», наданими їм вірними есбеушниками, що, до речі, карається Кримінальним кодексом України. Ми колись із цим покінимо?

Валентина ПИСАНЬКА.

4 березня. Київ. У дачному селищі “Золоті ворота” в Кончі-Заспі знайдено тіло экс-міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка з двома вогнепальними пораненнями.

5 березня. Львів. Розпочала роботу виставка Катерини Рождественської “Знаменитості у фотопроєктах”.

6 березня. В Україні пройшли сильні снігопади.

7 березня. Київ. У театрі “Колесо” на Андріївському узвозі презентовано нову виставу “Гра на клавесині”.

9 березня. Київ. З нагоди 191-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Прем’єр-міністр України Юлія Тимошенко та київський міський голова Олександр Омельченко поклали квіти до пам’ятника Великому Кобзареві.

8 березня. Київ. Стартувало “Велике жіноче ралі” на серійних автомобілях.

10 березня. Київ. Урочисте нагородження колективів десяти найкращих дошкільних навчальних закладів за результатами рейтингу Головного управління освіти і науки України.

ЕВОЛЮЦІЯ ВЛАДИ (судова гілка)

Серйозним випробуванням для вітчизняної судової системи стали президентські вибори-2004. Адже саме від судової гілки влади, а особливо Верховного Суду України, фактично залежала доля та результат президентських перегонів. Недоліки та недопрацювання у виборчому законі, численні неточності у списках виборців змусили тисячі людей звертатися по захист свого конституційного права на участь у виборах та вільне волевиявлення. Розглянувши понад 40 тисяч скарг, суди компенсували бездіяльність і зневажливе ставлення до виборців з боку чиновників місцевих органів виконавчої влади та гарантували тисячам громадян доступ до виборчих урн.

Тест на зрілість

Під час минулорічних президентських перегонів уперше в історії України розгляд справи в судовій палаті з цивільних справ Верховного Суду України транслювали по телебаченню на всю країну. Коли тривали засідання Верховного Суду — спочатку в справі за позовом команди Віктора Ющенка, а потім — і команди Віктора Януковича, до голубих екранів були прикуті мільйони очей. Наші співвітчизники побачили зразок судочинства і професійності суддів. Не випадково й досі до будинку Верховного Суду України люди приносять квіти, демонструючи цим визнання високого рівня правосуддя.

3 грудня 2004 року Верховний Суд України завершив п'ятиденний розгляд справи про скасування результатів голосування в другому турі президентських виборів від 21 листопада, якими було визна-

ми, відмовив у задоволенні скарги кандидата у Президенти Віктора Януковича про скасування результатів виборів Президента України й призначення повторних виборів. Судове засідання затяглося аж до пізньої ночі: рішення оголосив о 2 год. 40 хв. ночі головуєчий на засіданні, керівник судової палати Верховного Суду з цивільних справ Анатолій Ярема. Перед оголошенням свого вердикту на скаргу В. Януковича Верховний Суд дозволив опублікувати постанову ЦВК про підсумки повторного голосування і результати виборів Президента України. Свіжі номери газети Верховної Ради “Голос України” з надрукованою постановою ЦВК народний депутат України Петро Порошенко продемонстрував просто в залі засідань високого суду.

“Судова палата з цивільних справ Верховного Суду України вирішила у задоволенні скарги Віктора Януковича на

Роботу для створення необхідних умов для судової системи треба проводити дуже делікатно, щоб відчувалася рівність гілок влади. Тому що судова гілка не може більше розглядатись як структура, яка працює на підхваті

ІІІ. СПОДІВАННЯ НА ПРАВОСУДДЯ І СПРАВЕДЛИВІСТЬ

вої істини, — сказав В. Литвин. — Він не ухилився від свого покликання розв'язувати всі спори і конфлікти в державі, а головне — бути за своєю юридичною природою найвищим органом судової влади. До честі Верховного Суду України, він розв'язав політичний і правовий конфлікт, справдивши надії людей, які, за висловом Бомарше, крім правосуддя “завжди сподіваються ще й на справедливість”.

На зустрічі зі служителями Феміди глава українського парламенту також наголосив, що прийнятий Верховною Радою України пакет законів про внесення змін до Конституції України, у тому числі й попереднє схвалення законопроекту про зміни до Конституції щодо вдосконалення системи самоврядування, відкрили реальну перспективу побудови нового механізму управління державою, реального місцевого самоврядування. “Український парламент засвідчив, що він діє за європейськими принципами і традиціями, за якими найважливішою ознакою конституційного ладу є незалежність і самостійність судів, неупередженість і високий професіоналізм суддів”, — сказав В. Литвин.

Звертаючись до суддів, Володимир Литвин також окреслив основні завдання, які треба вирішити законодавчому органу держави заради наближення судової системи до європейського рівня та стандартів: прискорити розгляд у Верховній Раді України змін до законів про судоустрій, про Вищу раду юстиції, про статус суддів, дотримання етики їх професійної діяльності, умов здійснення правосуддя, порядку прийняття присяги, нових Кримінально-процесуального, Адміністративного та Господарського процесуальних кодексів. А також забезпечити реалізацію конституційного права громадян на судовий захист, переглянути інститут покарання у вигляді позбавлення волі, критично поставитися і

3 грудня 2004 року. Засідання Верховного Суду України, на якому оприлюднено рішення за позовом кандидата у Президенти Віктора Ющенка щодо скасування результатів другого туру голосування на виборах Президента України.

колою Селівомом, Верховного Суду — Василем Маляренком і Вищого Господарського суду — Дмитром Приτικοю наголосив: “Ми маємо повернути все, що було втрачено за останні роки. Це — незалежність судової гілки влади, статус, повагу, законність” (“Голос України”, № 26 (3526), 11.02. 2005). Зустріч Президента з представниками судової гілки влади на початку своєї діяльності судді назвали добрим знаком. Цим, на їхню думку, глава держави продемонстрував, що усвідомлює важливу роль, яку відіграє незалежний суд у житті країни.

На розширеному засіданні президії Верховного Суду України, ради суддів і колегії державної судової адміністрації, яке відбулося 18 лютого 2005 року за участю Голови Верховної Ради та Прем'єр-міністра України, Голова Верховного Суду Василь Маляренко відзначив, що нині триває поступова трансформація суду, який “із карального інструменту влади перетворюється в орган, за допомогою якого можна захистити будь-яке порушене право і законний інтерес”. За словами В. Маляренка, якщо 1999 року до позбавлення волі було засуджено 97,5% осіб, то в 2003 році — 30,3%, а в 2004 році — 26,5%. Натомість зросла кількість осіб, засуджених до штрафу, громадських робіт та інших видів покарань, не пов'язаних із позбавленням волі.

Вітчизняна судова система дедалі більше орієнтується на європейські стандарти. Але до них вітчизняній Феміді, на жаль, ще далеко. Говорячи про судову гілку влади на вищезгаданому зібранні, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин підкреслив: головне питання, яке необхідно обговорювати, — це подолання

упередженого ставлення до суду, який є реально “органом не покарання, а інститутом справедливості, відстоювання прав і свобод людини та громадянина”. “Ситуація в судовій системі вимагає, щоб і законодавча, і виконавча влада визнали свої зобов'язання у відношенні до створення необхідних умов для ефективної судової діяльності, яка могла б захищати інтереси людей не менш ефективно, — сказав В. Литвин. — Роботу для створення необхідних умов для судової системи треба проводити дуже делікатно, щоб відчувалася рівність гілок влади. Тому що судова гілка не може більше розглядатись як структура, яка працює на підхваті”. Глава парламенту також підкреслив: коли говорять про модернізацію української влади, яка повинна бути публічною, коли говорять про посилення судового контролю за діяльністю влади на всіх рівнях, то, очевидно, “судова система не може залежати від виконавчої влади”. А отже, повинна бути налагоджена тісна ефективна взаємодія на рівні всіх гілок державної влади.

20 січня 2005 року у Верховній Раді мало відбутися складання присяги суддями Конституційного Суду — Валентином Коваленком, призначеним указом Президента України від 5 січня, та Андрієм Стрижачком, призначеним VI позачерговим з'їздом суддів України 27 грудня. Цього дня до парламенту навіть прийшов тодішній Президент України Леонід Кучма, в. о. Прем'єр-міністра Микола Азаров, голови Конституційного та Верховного судів. Таку процедуру складання присяги суддями КС передбачено Конституцією. Однак представники фракцій “Наша Україна” і БЮТ заблокували парламентську трибуну, про-

17 січня 2005 року. Засідання Верховного Суду України, на якому розглядалася скарга кандидата у Президенти України Віктора Януковича.

но переможцем кандидата у Президенти України Віктора Януковича. Верховний Суд задовольнив майже всі вимоги довіреної особи кандидата у Президенти України Віктора Ющенка Миколи Катеринчука. Дії ЦВК зі встановлення результатів повторного голосування визнано неправомірними. Суд постановив провести переголосування другого туру виборів, почавши відлік виборчої кампанії з 5 грудня. Переголосування було призначене на 26 грудня 2004 року.

Після переголосування 26 грудня історія з судовими позовами повторилася. Але вже з точністю до навпаки. Тепер результати президентських перегонів, на яких найбільше голосів набрав Віктор Ющенко, оскаржила команда Віктора Януковича. Однак 20 січня 2005 року Верховний Суд, вивчивши 645 томів справи про порушення виборчого права і визнання результатів виборів у Президенти України недійсни-

бездіяльність ЦВК, дії по встановленню результатів виборів та на постанову ЦВК про результати голосування і результати президентських виборів, а також оприлюднення результатів відмовити”, — сказав, оголошуючи вердикт Феміди, суддя. (“Голос України”, № 11 (3511), 21.01. 2005). Розглянувши матеріали справи, Верховний Суд установив, що ЦВК ухвалювала постанову про результати повторного голосування та про вибори Президента відповідно до вимог законодавства. А масові порушення прав виборців під час повторного голосування 26 грудня доведено не було.

Виступаючи 15 грудня 2004 року перед представниками органів правосуддя з нагоди Дня працівників суду, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відзначив особливу роль вітчизняного правосуддя під час президентської виборчої кампанії-2004. “Верховний Суд України подав суспільству еталон пошуку право-

Український парламент засвідчив, що він діє за європейськими принципами і традиціями, за якими найважливішою ознакою конституційного ладу є незалежність і самостійність судів, неупередженість і високий професіоналізм суддів

до існуючої практики направлення суддями справ на додаткове досудове слідство.

Повернути втрачене

10 лютого 2005 року Президент України Віктор Ющенко під час зустрічі з головами Конституційного Суду — Ми-

тестуючи проти присутності Л. Кучми і М. Азарова в сесійній залі. Вони вважали, що ця церемонія повинна відбуватися вже за нових Президента і глави уряду. Судді КС так і не змогли скласти присягу. “Це процедурне питання переведено у політичну площину”, — сказав Голова ВР В. Литвин і запропонував у майбутньому ухвалити політичне рішення про складання присяги суддями КС.

Гримаси демократії

11 лютого 2005 року новий міністр юстиції Роман Зварич провів свою першу прес-конференцію у ранзі міністра. Він зробив низку заяв щодо подальшої роботи очолюваного ним відомства, зокрема про наміри розробити так званий кодекс честі для державних чиновників, законопроект про надання безоплатної юридичної допомоги громадянам, які її потребують, змінити у найближчому майбутньому функції міністерства, зокрема підпорядкувати Мін’юсту Департамент виконання покарань, ВВІР та паспортні столи. Аналогічні прес-конференції, на яких було окреслено основні завдання кожного міністерства і відомства, провели всі новопризначені міністри та керівники.

Здавалося, нарешті всі революції закінчилися і країна входить у нормальні трудові будні. Нова урядова команда злагоджено запрацює, як годинниковий механізм. Однак уже з перших днів роботи в молодій урядовій команді виникло серйозне непорозуміння. Перший тривожний дзвоник пролунав саме з Міністерства юстиції, коли на тринадцятий день діяльності нового Кабміну під проводом Юлії Тимошенко (як не повірити забобонам?), **17 лютого 2005 року**, міністр юстиції Роман Зварич заявив про свій намір піти у відставку через незгоду з рішенням уряду заборонити реекспорт нафти і звинуватив Кабмін у перевищенні своїх повноважень. Із голубих екранів та в інших ЗМІ лунали вельми суперечливі коментарі. Однак уже за два дні, відлітаючи у складі української урядової делегації до Брюсселя для переговорів із чільниками Євросоюзу, міністр відмовився від наміру йти у відставку.

І хоча після скандалу з Мін’юстом залишилося більше запитань, аніж відповідей, ста-

ло зрозуміло: рушниця на стіні вистрілить ще не раз. Після приходу до влади нової команди вітчизняні суди, в тому числі й першої інстанції — місцеві, стали виносити багато резонансних рішень загальнодержавної ваги.

Того ж 17 лютого 2005 року Печерський місцевий суд Києва виніс рішення, яким скасував своє попереднє рішення щодо конкурсу з приватизації ВАТ “Криворіжсталь”. Суд задовольнив заяву адвоката Ірини Назарової (котра у позові виступала просто як громадянин) про перегляд рішення від 25 серпня 2004 року, яким суд відмовив консорціуму “Індустріальна група” переглянути рішення держорганів щодо приватизації “Криворіжсталі” та, відповідно, визнати акт купівлі-продажу 93,02% акцій цього підприємства незаконним. Отже, втратили силу попередні ухвали Апеляційного суду Києва і Верховного Суду України, що узаконювали приватизацію “Криворіжсталі” комерційними структурами, які пов’язують із зятем экс-Президента України Леоніда Кучми, народним депутатом України Віктором Пінчуком.

Юристи стали сперечатися: чи не перевищив місцевий суд свої повноваження? Чи може місцевий суд скасовувати рішення вищих судових інстанцій? “Будемо списувати це на гримаси демократії”, — так прокоментував ці події Голова Верховної Ради України Володимир Литвин 17 лютого в інтерв’ю журналістам.

Виступаючи на спільному засіданні президії Верховного Суду, ради суддів і Державної судової адміністрації **18 лютого**, глава парламенту був іще відвертіший. В. Литвин заявив, що розпочалася боротьба за суди. “Це добре видно на прикладі того, як прагнуть мати своїх суддів у Конституційному Суді. Завтра це перекинеться на Верховний, потім — на інші суди”.

Прем’єр-міністр України Юлія Тимошенко, виступаючи того ж дня перед суддями, визнала, що українська система правосуддя за останні десять років стала “абсолютно залежною від влади”. “Майже десять років у нас детально і чітко вибудовували систему залежності судів, суддів від виконавчої влади, вищого керівництва держави, і ця залежність вибудовувалась за адміністративною, фінансовою та іншими складовими, — сказала пані Юлія.

— Під гаслом “зробимо суди незалежними” десять років вибудовувалася саме система керованості та залежності судів”. Про наслідки мізерного державного фінансування, через яке служителі Феміди змушені оббивати пороги високих владних кабінетів у пошуках коштів на утримання місцевих судів, Юлія Володимирівна, звертаючись до суддів, сказала прямо: “Копійку дав, а назад що у вас просять?” А потім став назрівати черговий новий скандал. Прем’єр заявила, що начебто бачила проект указів глави держави (про які навіть не знає сам Президент України), якими передбачається узгоджувати кандидатури суддів у Раді національної безпеки та оборони. Але того ж дня секретар

18 лютого 2005 року. Розширене засідання президії Верховного Суду України, Ради суддів і Державної судової адміністрації за участю Голови Верховної Ради України Володимира Литвина, Прем’єр-міністра України Юлії Тимошенко та Голови Верховного Суду України Василя Маляренка.

РНБО Петро Порошенко в численних виступах по телебаченню спростував ці твердження. Ю. Тимошенко запропонувала провести “інвентаризацію залежності” судової гілки влади, для чого, на її погляд, доцільно встановити постійний і однаковий збір з усіх юридичних осіб, який ітиме на утримання судів на належному рівні. “Головне завдання уряду — зробити суддів незалежними”, — заявила Ю. Тимошенко.

Новий уряд пообіцяв докласти всіх зусиль, щоб українські суди стали по-справжньому незалежними. Щоправда, у

Під гаслом “зробимо суди незалежними” десять років вибудовувалася саме система керованості та залежності судів

програмі уряду “Назустріч людям” про судову владу сказано небагато. В її останньому розділі “Справедливість” є лише три абзаци, присвячені діяльності третьої гілки влади:

“Уряд бачить за необхідне ввести механізм аналізу судових рішень на предмет їхньої відповідності Конституції і законам; посилення ролі відповідних держорганів і органів судового самоврядування у запобіганні корупції в судах; забезпечення суддям гідної зарплати.

Крім того, уряд планує зміцнити правову базу діяльності державної виконавчої служби, зокрема з метою усунення будь-якої можливості зовнішнього втручання в їхню діяльність”.

23 лютого 2005 року Печерський місцевий суд Києва ухвалив арештувати 98,71% акцій ЗАТ “Футбольний клуб “Динамо” (Київ). Таким чином суд задовольнив заяву представника компанії “Пасифик Інтернешнл Спорт Клубз Лімітед”, яка володіє 0,1% акцій клубу і належить відомому російському бізнесменові Костянтину Григоришину. Ця компанія вважає, що протягом 2000—2004 років було порушено її право купівлі акцій “Динамо” (Київ). Оскільки український власник провідного вітчизняного футбольного клубу “Динамо” (Київ) Ігор Суркіс не

лише потужний бізнесмен, а й член Соціал-демократичної партії України (об’єднаної) і рідний брат одного з чільників СДПУ(о), попереднього президента клубу, народного депутата України Григорія Суркіса, ця справа вийшла далеко за рамки суто економічного конфлікту і набула яскравого політичного забарвлення. Наступного ж дня, **24 лютого 2005 року**, з Президентом України Віктором Ющенком зустрівся экс-президент, а нині лідер фракції СДПУ(о) у ВР Леонід Кравчук, після чого глава держави доручив урядові підготувати доповідню про ситуацію довкола футбольного клубу “Динамо” (Київ). Віктор Ющенко заявив, що йому хотілося б, щоб ситуацію довкола “Динамо” (Київ) було вирішено лише законним шляхом. **9 березня 2005 року** Печерський місцевий суд Києва спочатку припинив запобіжні заходи у вигляді арешту 98,71% акцій футбольного клубу “Динамо” (Київ), а через декілька годин заарештував усі 100% акцій ФК. Згідно з ухвалою, суд заборонив проводити будь-які дії щодо реєстрації переходу права власності на 100-відсотковий пакет акцій “Динамо”, проводити загальні збори акціонерів і вносити зміни в засновницькі документи.

1 березня 2005 року Верховний Суд України, розглянувши касаційне подання Генпрокуратури, скасував попередні рішення Господарського суду Києва та Вишого Господарського суду України щодо продажу пакетів акцій “Криворіжсталі” й постановив направити справу на новий розгляд судом першої інстанції. Однак уже наступного дня, **2 березня 2005 року**, на засіданні уряду Прем’єр-міністр України Юлія Тимошенко стала трактувати рішення Верховного Суду як таке, що “фактично визнає незаконність приватизації “Криворіжсталі” та повідомила про початок нового конкурсу з продажу цього підприємства.

Того самого **1 березня 2005 року** той же Печерський місцевий суд Києва зупинив виконання указу Президента України про призначення головою Дніпропетровської обласної державної адміністрації Сергія Касьянова (котрого під час політичного поділу “портфелів” було призначено на цю посаду за квотою Народної аграрної, а нині Народної партії). Таким чином С. Касьянова було відсторонено від виконання посадових обов’язків. Суд задовольнив скаргу правозахисника і адвоката Бориса Філатова, який вказував на порушення процедури

призначення С. Касьянова: Президент України В. Ющенко підписав відповідний указ просто в сесійній залі парламенту з подання лише прем’єра, а не Кабінету Міністрів, як має бути за Конституцією. Однак суд ніяк не відреагував і не зважив на те, що так само за поданням прем’єра було призначено всіх глав облдержадміністрацій, законність яких ніхто не оспорує.

Деякі політики стали висловлювати побоювання, що нова влада розпочала “полювання на відьом”. Утім, зараз ще передчасно робити будь-які висновки — як про діяльність нової влади, так і про роль вітчизняної судової системи за нових умов. Сподіватимемося, що, як і обіцяла команда переможців напередодні виборів, завжди і скрізь перемагатиме лише закон.

Юліана ШЕВЧУК.

...У молодій незалежній державі Україні дискусія щодо реформи судової гілки влади триває й донині. На розгляді в парламенті перебуває близько 150 проектів законів щодо судової гілки влади, в тому числі й щодо порядку її фінансування. Сьогодні, зокрема, активно обговорюють ідеї громадського контролю за роботою суддів, створення концепції національної системи підготовки, перепідготовки і позбавлення кваліфікації суддів, працівників апарату судів та Державної судової адміністрації. Дискусують і про виділення із судів загальної юрисдикції таких спеціалізованих судів, як ювенальні (у справах неповнолітніх), транспортні, податкові, митні тощо, утворення в Україні інституту судів присяжних, розвиток діяльності третейських судів. Багато пропозицій викликають неоднозначні оцінки і фахівців-юристів, і на політичному олімпі та широкого загалу. Особливо багато суперечок лунає довкола закликів деяких політиків скасувати суддівську недоторканність, тобто звільнення суддів від юридичної відповідальності. Однак очевидне одне: на терені судової реформи роботи вистачить усім — і законодавцям, і уряду, і самим служителям Феміди.

Під час підготовки публікації також було використано матеріали з офіційних сайтів Верховного Суду України, Верховної Ради України та Центру політико-правових реформ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА, Олександра КЛИМЕНКА.

18 березня 2004 року. Голова Конституційного Суду України Микола Селівон оприлюднює рішення суду в справі про конституційність законопроекту про внесення змін до Основного Закону (№ 4105).

Другий культурний сезон “Французька весна в Україні” відбудеться у квітні

■ ПОДРОБИЦІ

Сцена для всіх

У рік, коли французькій «оффенбахівській» опереті виповнюється рівно 150, Київський театр оперети відсвяткував своє 70-ліття.

Звісно, більшість присутньої на урочистому концерті публіки знала, що українській опереті набагато більше років, ніж театрові, покликаному представляти цей жанр у столиці. Що, скажімо, всім добре відомі «Запорожець за Дунаєм» і «Наталка Полтавка» — ближчі до оперети, тому слухати і дивитись їх у Національній опері так само трохи дивно, як було б, якби в оперному поставили «Летючу мишу».

«Старший жанр» — опера забрала в молодшої сестри — оперети не лише частину репертуару, а й увагу держави (про увагу публіки важко говорити, бо і на більшості непередбачуваних вистав Національної опери аншлаги давно не спостерігається). Новий художній керівник і директор театру Богдан Струтинський останнім часом наголошує: популярність оперети падала лише тому, що нею ніхто по-справжньому не займався. А тепер навіть у столичному метро регулярно можна чути короткий слоган театру («Оперета — крок до свята»). Оперета нарешті відкрила Малу сцену «Театр у фойє». Та й сам ювілей був помітний: публіку зустрічали шампанським і сувенірами. Начальство (від Мінкультури та міського управління культури), роздаючи звання і нагороди, обіцяло постійно ходити до театру оперети. Був і концерт у двох відділеннях, з номерами з класичних і старих радянських оперет у виконанні артистів театру.

За стилем цей ювілей міг відбутися навіть п'ятдесят літ тому, проте були тут і прикмети, що свідчать про нове сприйняття оперети сьогодні, про втрату властивого будь-якому легкому жанру присмаку легковажності, про своєрідне узаконення «злочину розважальності». На ювілей виступив навіть Патріарх УПЦ Філарет із промовою про спільність завдань оперети і церкви! Не менш серйозною була й промова міністра культури Оксани Білозір, яка обіцяла всіляко сприяти розвитку театру. І головне, що перед виконанням традиційного канкану на сцену вийшли маленькі діточки із привітальними віршиками. Бо для них театр поставив «Дюймовочку» і «Карнавал казок в Україні»!

Оперета завжди була популярним жанром. Проте почалася вона для естетів. Адже популярність офенбахівської оперети виросла із гостроти і провокаційної сьогоденності вистав, з тогочасної політичної ситуації. Продовжуючи ставити переважно класичну оперету на обох сценах, йдучи на компроміс із обставинами і традицією, Київський театр оперети активно займався рекламою, але ще надто слабо — своєю художньою політикою. А вона потрібна. Бо одна справа — примусити ходити до театру владу, священнослужителів і дітей, а інша — заохотити до цього звичайних дорослих людей, які купуватимуть у касі квиток.

Юлія БЕНТЯ.

Радість живота

У кийській галереї «Грифон» триває виставка жіночої скульптури і малюнку Василя Корчового «Мої богині».

1989 року Корчовий закінчував художній інститут дипломною роботою — мармуровою скульптурою «Мікеланджело», в якій торс і голова флорентійця над силу намагаються випростатися із приземленої кам'яної глиби. На нинішній першій персональній виставці В. Корчового (в «збірних» виставках його роботи можна зустріти в Україні й за кордоном) — жодного чоловічого зображення й жодного натяку на стилізацію чужої манери. Проте щось ледь відчутне мікеланджелівське є у всіх малюнках і невеликих скульптурах оголених повнотілих красунь — вони люблять життя і радіють йому не всупереч, а саме завдяки вагомості свого тіла.

Винятків кілька — це мальовані сангіною портрети, на яких замість маси живота «відає тепло» розкуйовджене волосся (на одному з таких, названому «Олена», зображена тендітна дружина скульптора). Стрункість фігури — все одно, що її занепад. Обриси тілесного виснаження проступають у вапняковій скульптурі «Руйнування», є натяк на неї і в роботі під назвою «Спокій», де голова і руки ледь виступають із стікаючого полотном одяжі до землі монолітного торсу.

На відкритті виставки Василь Корчовий сказав, що для нього не має значення, як назвати скульптуру — «Вахханка» чи «Деметра», бо камінь промовляє не назвою, а формою. Його малюнки — це теж своєрідні «підробки» скульптури. Як давні греко-римські імена перемішані із слов'янськими, так і зображення на папері чергуються тут із зображеннями у камені.

... Як у кожній професії, в роботі скульптора є тінювий бік, коли власну індивідуальність доводиться узгоджувати із вимогами замовника. Для Василя Корчового це — меморіальна скульптура (і знову — Мікеланджело з його вистражданими папськими гробниці!), в якій він починав (і продовжує) працювати. Сум, який символізує надгробні скульптури, — і справді майже безтілесний. У зовсім інших замовленнях, понад двометрових «Орфеї» і «Євридіці», які прикрашають сходи Колонного залу Національної філармонії України, пропорції тіла теж ідеальні. А «Мої богині» — це світлий і справжній бік життя Василя Корчового, жінки якого мають і тіло, і характер, і вік.

Ю. Б.

Гран-прі VI Всеукраїнського рейтингу “Книжка року-2004” 10 березня одержала книжка “Василь Стус. Життя як творчість”

Теми незалежності у віршах Стуса не знайдете, або Вечір у бібліотеці Крупської

«І в смерті обернуся до життя» — так називався вечір пам'яті Василя Стуса в Донецькій обласній науковій бібліотеці імені Крупської. Привід був, і не один. По-перше, в 2005-му — двадцять літ з дня смерті Стуса. По-друге, наприкінці минулого року відкрито філію Донбаського історико-літературного музею поета в Києві. Нарешті, до Донецька завітав Дмитро Стус, який презентував свою монографію «Василь Стус. Життя як творчість».

— Перше, з чого я почав підготовку книжки, — це шукав недоліки у батька, — зізнався автор. — Тому що тягти письменника чи поета на п'єдестал — найкращий спосіб убити цікавість до нього. Недоліків, як з'ясувалося, було небагато. Я намагався показати Стуса як людину, яка сама себе творила й відстоювала. Вислів «Василь Стус — борець за українську незалежність» — це штамп. Ви в

його віршах не знайдете цієї теми. Так, він намагався зробити кращою свою Батьківщину, не давав прижизнено себе. Але я проти того, щоб поета перетворювали на ікону.

Життєпис закінчується 1973-м — незадовго до того поет отримав свій перший строк. Дмитро Стус каже, що свідомо не звертався до хроніки простояння системи. «Я хотів показати, як людина сама себе творить. Ті обставини, до яких потрапив батько пізніше, — зовсім інше. Я поки що не знаю, як про це писати». Справді — як? Наприклад, за словами сина, запис голосу Василя Стуса, що його торік було відреставровано й перезаписано на компакт-диски, надала людину, яка свідчила проти поета в 1972 році!

На Донбасі поет прожив 23 роки — дитинство, юність, тут починав працювати — учителем укра-

їнської мови і літератури в Горлівці, потім літредктором «Социалистического Донбасса». Створення Донбаського історико-літературного музею Василя Стуса стало справою громадських організацій і тривало п'ять років.

— Дуже активно збирали матеріали для музею, — розповідає голова оргкомітету Олег Федоров. — Неоціненну допомогу надали дружина поета Валентина Попелюх, син Дмитро та сестра Марія, які передали особисті речі та літературні матеріали поета. Діяльну участь у формуванні експозиції взяв керівник філії музею у Вінниці В. Тяжлов. Оргкомітет вдячний всім друзям і шанувальникам поета. Ми плануємо відкрити філії музею також у Львові, Одесі, Харкові і, можливо, в Донецьку.

Головний офіс музею розташовано в Горлівці — місті, де, як з'ясувалося,

мало хто знає про Стуса. Тож оргкомітетові доводиться виконувати просвітницьку місію. А центром експозиції київської філії стало полотно «Духовна єдність України», в центрі якого — Шевченко та Стус. «Героями» картини стали й історичні діячі та наші сучасники. Саме сучасники «спричинили» дискусію. Адже серед них вихідці з Донбасу: актор Л. Биков, композитор С. Прокоф'єв, співаки Солов'яненко та Кобзон, шахтар Стаханов, спортсмен С. Бубка, депутати В. Рибак та Ю. Звягільський, підприємець Р. Ахметов. За словами Олега Федорова, проект пережив три варіанти, і шоразу оргкомітет намагався вислухати думку громадськості. Автором остаточного варіанта став художник Михайло Кушнір. На його полотні — ті ідеї та ті люди, серед яких формувався Василь Стус.

Ліна КУЩ.

Яку Європу ви обираєте?

Відкритий лист до Президента України В. Ющенка

Шановний Вікторе Андрійовичу!

Під час виборчої кампанії Ви багато говорили про європейський вибір України, і це, безперечно, стало однією з тих причин, з яких за Вас голосували виборці. Наш народ справді відчуває себе частиною Європи, від якої нас колись грубо відділили.

Але є дві Європи: Європа Рембрандта, Моцарта, Ерхарда і Європа Гітлера, Хайдера, Ле Пена. Гадаю, що українці бажають жити у першій з них.

На жаль, так звана нова влада демонструє протилежне. Я маю на увазі висловлювання віце-прем'єра М. Томенка. Вони підпалюють міжнародну ворожнечу в нашій країні, плямують Вашу репутацію, можуть посварити Україну з сусідами.

Пам'ятаєте, коли у 1994 році я прийшла до парламенту, то української практично не знала? Але вивчила її — не в останню чергу завдяки прекрасній мові В'ячеслава Чорновола.

Кожна нова мова, яку знає людина, кожна нова культура, цінностей якої вона торкнулася, розширює її духовні горизонти. Протягом усіх років незалежності України пощастило берегти міжнародну злагоду, і тепер ми можемо пишатися різнобарв'ям культур, що збереглося у нас. До речі, це цілком відповідає тим стандартам, які сповідує сучасна Європа.

А нас підштовхують до того, щоб все поставити з ніг на голову. Адже насправді сепаратизм — зовсім не те, про що йшлося на з'їзді у Северодонецьку. Томенко встиг образити українських майстрів мистецтва єврейської національності. Тепер йому не до вподоби російська культура.

На якій підставі людина, котра відповідає за гуманітарну політику країни, дозволяє собі в принизливій формі говорити про театр імені Лесі Українки — театр, який має 75-річну творчу біографію, який вписав величні вистави і величних акторів в історію України, на постановках якого виросло ціле покоління глядачів?

Томенко проводить межу між російським й українським, проголосивши, буцімто віднині Україну мають репрезентувати тільки українські театри. Але хто у такому разі визначатиме, який саме театр має право нести прапор української культури? Тоді куди загнати російськомовні театри, зокрема театр імені Лесі Українки? Невже це початок створення окремої «російської резервації»?

Чи знає пан Томенко, що саме театр імені Лесі Українки відкрив глядачеві знаменитого Лесина? «Кам'яного господаря», і тепер з великим успіхом йде вже п'ята його постановка?

Митці цього театру завжди були частиною українського народу, його культури і, виступаючи за кордоном, завжди відчували гордість за нашу країну. А глядачі ніколи навіть сумніву не мали в тому, що творчість Національного Академічного театру російської драми імені Лесі Українки є яскравим взірцем культури України.

Якщо ми і далі підемо за згубним гаслом на кшталт «Україна для українців», нас не зрозуміють ніде у світі. І Президент України, якщо він справді вважає себе Президентом усіх українських громадян, повинен, всупереч рекомендаціям пана Томенка, відвідувати не тільки українські, а й ті театри, що репрезентують культури різних національних громад нашого багатонаціонального суспільства.

Дехто може спробувати закинути: мовляв, не варто було б чіпати членів уряду до того, як доб'яжать кінця перші сто днів його каденції. Але все ж такі трапляються випадки, коли студента виключають з вузу навіть ще до початку першої сесії.

Тому, шановний Вікторе Андрійовичу, поки не запізно, було б доцільніше відправити пана Томенка назад до Верховної Ради. Я впевнена — там він завдасть менше шкоди.

Олександра КУЖЕЛЬ, народний депутат ІІ скликання, заступник голови політичної партії “Трудова Україна”.

Що нам, українцям, випало зробити...

Сьогодні в гостях у “ГУ” — відомий український прозаїк В’ячеслав Медвідь

■ ЛІТЕРАТУРНЕ ІМ’Я

Медвідь В’ячеслав Григорович народився в історично славетній Кодні на Житомирщині 23 лютого 1951 року в сім’ї службовців. Попрацювавши в обласній бібліотеці у Закарпатті бібліотекарем, книготоргівцем, редактором видавництва, потім тривалий час перебував на творчій роботі. Лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка. Більшість його прозових творів закорінена на ґрунті рідного краю, ба навіть села. Книжки: “Розмова” (1981), “Заманка” (1984), “Тасмне сватання” (1987), “Збирачі каміння” (1989), “Льох” (1999), “Pro domo sua” (1999), “Кров по соломі” (2000), “Нарруnation, або Сповідання архітектури” (2001) та інші.

Київський інститут культури, який В’ячеслав Медвідь закінчив у 1972-му, дав Україні не бібліотекаря, а справжнього письменника, неординарного митця. Що потрапив він у Закарпаття — може, і є його щастя. І наша з вами радість. Скільки всього треба було прожити, щоб писати так, як пише тільки він. Тому й хочеться кожному “розумнику” не погоджуватися з чимось надто не так сказаним Медведом, тобто сучасним медведівським письмом. Справжній читач насолоджується цим прозаїком. Його шанувальники — тисячі українців, людей інших національностей, що завжди читають тексти В. Медведя від початку до кінця.

Він поводиться тихо, соромливо дивиться в очі — не дай Боже образити когось. Душа завжди хвилюється, але він не виявить цього. Коли починають хвалити — відвернеться, засоромиться. Тяжкими й для нього були останні часи НСПУ. Витримав, ні разу не відступив від істини і як один з її керівників, і як рядовий письменник.

Ставив В’ячеславу Григоровичу питання про розвиток нашої літератури, про сьогодні, майбутнє. Ось запитання і відповіді.

— Погляд на сучасну літературу (здобутки, втрати): з чим не згодні?

— Зі стану “міфологічної замисленості” совєцьких часів наша література втрапила у стан “корпоративної замисленості” сьогодення. За обох станів нам бачаться поодинокі звершення й колосальні втрати. Здається, ще кілька осяжних кроків — і ми здолаємо й останню “замисленість”, тобто суперечність: між винятково громадянським пафосом слова (бо об’єктивно віками були приречені на це) та словом, наверненим до самого себе. Імовірно, міжнародно-політичний імідж нашої держави, як феномен останнього часу, пришвидшить завершеність усіляких лабораторних експериментів у вимірі стилістики, дозволеного-недозволеного, тягнення внутрішньої сутності і мови під східну, західну традиції й школи. Можливо, одним з іще не надто вгадних вибухово-ренесансних моментів стане релігійна наповненість, своєрідна “ортодоксальність” художніх текстів — як протипага до розманіжено-світських дискурсів, — що велично простежується в XVI, XVII століттях. Ці мотиви час од часу зринають, особливо в нашій поезії, але з неодмінним притороченням до біжучої проблематики. Поет мовби боїться вийти за межі соціумної сфери. Провина тут і нашої церкви (церков), що не дослухається внутрішнього голосу нації про єдність. Ми натомилися перебувати у стані хронічних дискусій. Я хочу сказати, що пошуки, цим разом літературні, мають переходити в інакші виміри національного буття, а не ґрунтуватися виключно на професійних — “видових”, стилістичних, тематичних зацікавленнях. Нікому ми не потрібні як “ідеологи”, що все не дійдемо згоди, чи надто погана була література совєцької доби, чи не зовсім, або чи стали ми краще писа-

ти, аніж наші попередники, і -чи це щось нечуване, коли цілими асоціаціями, гуртами сповідуємо культуру “озерної школи”, звісної традиції Сходу, пишемо “не гірше”, ніж Еко, Коельо. Треба, нарешті, звільнити нашу мову від принуки обслуговувати наші інстинкти, “расові” потуги, від масового бажання бути умільцями написати роман, книжку неримованих поезій.

— Українська література “на черзі” до світового визнання (нобелівські лауреати). Що цікавого з зарубіжної літератури?..

— Ще десять років тому можна було щось прогнозувати. Сьогодні ж доводиться визнати, що українська література є прикладом “поміркованої європейськості”. Є визначні імена, особистості, є всенародно знані, є елітні, але відсутній “міф” нашої літератури як національної. Посісти місце у світовому вимірі можна не окремими з’явами, як це сниться й мариться декотрим “розкрученим” авторам, а тим ідеально вималюваним “ієрогліфом”, що втілює і національне, і космічне обличчя нації. І це насамперед робота філософів, етнологів, теоретиків. Як це бачимо у стосунку до латиноамериканського літературного феномена. Ми розуміємо, що сьогодні вагоме місце у світовому письменстві посідають твори, які у приступний для читача спосіб переполюють світові міфи, легенди, символи. Тут загалом популярності того ж Коельо. Чи можливе щось подібне в українській ситуації? Здавалося б, достатньо “Тисячолітнього Миколая” П. Загребельного, “Марусі Чурай” Ліни Костенко, “На полі смиренному” Вал. Шевчука, “Автопортрета з уяви” В. Яворівського, творів Г. Тютюнника. Р. Андрияшика, В. Портяка, Л. Пономаренко, щоб претендувати на свій щабель у світовій літературній ієрархії. Але ми наштотуємося на

різноманітність і різноспрямованість концепцій, теорій щодо нашої історії, і тому найцікавіші навіть творіння українською сприймаються як інтерпретації, романтичні візії. Нобелівський лауреат Меша Селімович своїм “Дервішем і смертю” повідє про начебто буденну людську долю — одну з мільйонних. Османська імперія, підневільні народи, змагання за свободу, людську гідність — це викінчена модель, недискусійна. Тут можлива дискусія в онтологічному вимірі — людина як жертва, людина як переможець. Українська парадигма значно складніша: нам доводиться спершу обстоювати право на володіння власною історією, право на патріотизм. Звідси патетика й романтична барва більшості наших творін. Онтологія стає можливою на рівні стилістики. Але вгамуймо наші претензії і жалі — поки що побажамо нашому Президентові стати Нобелівським лауреатом.

— Пишете своєрідно. Хто вчителі, взірці і для вас, і для майбутніх поколінь?

— Це може бути проблема навіть довгого чи короткого речення. Але це неодмінно стосунки з мовою, і не як знаряддям, а як буттєвим виміром. Доки в суспільстві точаться дискусії довкола двомовності, письменник, як ніхто, розуміє, що мова (мови) — це не предмет дискусій. Він, письменник, і далі роздає тасмниці стилістики, речення, художнього світу Ф. Достоевського, Панаса Мирного. От як написати про осінь, найперше речення? “Одного дощового осіннього дня...” Думаєш: “Це вже справжнісінька осінь”. І т. д. І враз пригадаєш із М. Коцюбинського: “Ідуть дощі...” Але важливіше зрозуміти підстави такої “різноваріантності”. Чи це розгубленість перед мовою, чи, може, гуманітаріям бракує точніших знань — історичних, природних, навіть політичних? Або ж ми втратили науку древніх, коли поетична строфа була така вишукана, точна, наповнена думкою, як і математична формула. Сучасні майстри прози розпочинають рід з короткого місткого речення. У П. Загребельного: “Яку мені обрати пору?” (“Я, Богдан”), “Несподівано відкрився їй жах коліс” (“Євпраксія”), “Підсліпуватий з дитинства” (“Брухт”). Або у В. Портяка: “Ми йдемо до витоків Теплої Води” (“Ісход”). Майстер розуміє, що початок має бути влучним, інтригуючим. Але це тема окремих досліджень, яких бракує у нашому часі. Майстер-стиліст Ю. Мушкетик теж віддає перевагу місткому початку, але робить його більш образним, округлим, як-от: “Море було сине, аж чорне, а небо сіре, й на ньому проступили три зорі” (“Мертвий птах”). Чому, наприклад, Медвідь пише романи “потокми”, а новели — “за Стефаником”, незрозуміло й самому Медведєві. Розумієте, про що йдеться? Ми приречені повертатися й повертатися до поняття національної стилістики — й не просто як технології. Традиційного мелосного звучання мови нам не уникнути. Як також поговорімо хоч раз про те, що таке російська мова, стилістика письменників Росії й мова й стилістика письменників в Україні, що пишуть російською.

— Ви друкували свої колонки у газетах. Що це дає письменникові?

— До колонок мене призвичаїла газета “День”. Я довго огинався, аж поки не усвідомив колонку як жанр.

Була ще така серія в “Українському слові” і — у вигляді літературних портретів — в “Книжнику-revue”. Нещодавно запрошувала до колонкарства “Україна молода”. Але на першу мою подачу відбулася мовчанкою, й на тому все закінчилося. Це мав би бути жанр критично-філософських обсервацій книжкових новинок, яскарих літературних імен. Хоч з іменами всуціль проблема: не доведи Господи перехвалити або недохвалити! Колонка, на мій погляд, не публіцистичний вибух, а скоріше шоразу новела, шоразу якась подорож, спостереження, що спонукає до ширших узагальнень. І це шоразу сум’яття: чи написати колонку, чи віддарувати якийсь сюжет новелі. Мені пам’ятаються ті публікації, де йшлося про місто, старовинні дворики, мешканців уже неіснуючих міських трущоб. Хоча в своїх романах я більше змальовував сільські “трущоби”, покинуті хати, людей на межі розпачу й осяяння. Зрозуміло, що праця колонкаря сприяє більшій славі, але вона й виснажлива. Багато письменників у світах добре заробляли на колонках, та нам платять копійки. Я пройшов через це і не шкодую. Досвід колонкаря повернув мені інстинкт давнішого новелістичного мислення. Кілька новел за останні роки мені вдалося написати.

— Несподіваною для багатьох є ваша діяльність на посаді апаратного працівника НСПУ...

— НСПУ, на щастя чи на лихо, — як жодна творча організація, все перебуває у вимірі жорстоких дискусій та хворобливих зацікавлень. Й далі мовиться про те, чи є до реччним взагалі її існування як “сталінського релікта”; чи не продукує вона масовізм, за яким ховаються злісні графомани. Ми ж не говоримо, скільки геніїв і графомалярів серед більш як чотирьохтисячної громади Національної спілки художників України. НСПУ об’єднує менш як дві тисячі літераторів. Причина дискусійного зацікавлення, гадаю, в тому, що письменники як носії і хранителі мови, слова, “традиційно” і далі становлять феномен, сказати б, елітарної вишості, а також — “онтологічної загрози”. Література, як мистецтво, ремесло, найближче стоїть до народу, мас, чи, з вислову В. Стефаніка, публіки. Потяг до словотворчості — один з невитравних інстинктів української нації. Політики й ті... йдуть у письменники. Не було б НСПУ — нікому було б поклопотатися про нужденних, хворих літераторів, про похорон, ушанувати ювіляра, згадати класика... Мені цікаво втілювати деякі “комерційні” проекти: створити прес-центр НСПУ, заснувати молодіжну газету, запровадити книжковий форум, як-от у Тернополі. А ще — найближчим часом — книгарні, молодіжні кав’ярні. Реанімація ж та розбудова спілчанського видавництва, спілчанських часописів — це компетенція всієї НСПУ, також держави, що надала спілці статус Національної. Цікаво “боротися” з виявами пафосу, демагогії, просвітництва деяких спілчан з вищого ешелону, котрі заплуталися у вимірі “громадянського призначення” і конкретних діянь задля літератури та її творців. Не забуваймо — у запалі “ідеологічної” борні, — що охочих стати членами НСПУ не бубуває, а масовізм — це не найбільша загроза для нашої культури.

Розмову вів Володимир ЮГОВ.

■ ПРОЕКТИ

Де буде пам’ятник Святославу?

Російський скульптор Василь Кликов вирішив подарувати Запоріжжю пам’ятник давньоруському князю Святославу.

Історики досі дискутують, в якому саме місці загинув Святослав. За найпоширенішою версією, він знайшов свою смерть біля Чорної скелі на острові Хортиця, в районі нинішнього музею історії запорозького козацтва.

Є ще одна версія: князь загинув у районі нинішнього Павло-Кичкаса. В цих місцях під час будівництва Дніпрогесу розкопали багатий давній могильник. Знайдені там речі дозволили вченим зробити висновок: тут був похований великий давньоруський полководець. Імовірно — князь Святослав. Як там не є, встановлення цього пам’ятника саме в нашому місті цілком виправдане.

Пам’ятник Святославу заввишки трохи більше п’яти метрів (плюс постамент такої самої висоти) планують установити в Запоріжжі до 235-ліття міста.

Скульптор виготовить пам’ятник своїм коштом, від міста потрібен дозвіл на встановлення й виділення землі. Як сказали в прес-службі міськвиконкому, найімовірніше, пам’ятник поставлять у Вознесінівському парку, що біля каскаду Райдуга. Точне місце визначить найближча сесія міськради.

Для довідки. В. Кликов — російський скульптор і громадський діяч, лауреат Державної премії СРСР, президент Міжнародного фонду слов’янської писемності та культури, голова Всеросійського соборного руху.

Ярослав ШЕВЧЕНКО.

Запоріжжя.

Земляки зібралися у книжці

«Все на цьому світі — тимчасовість, вічно суцільний тільки рідний край» — ці слова з альманаху «Нас єднає Херсонщина» звучать як заповіт. Збірка є першим виданням, зорганізованим зусилля-

ми київського та московського землячтв, що об’єднують херсонців.

— Ця книжка про тих, хто жив і працював на Херсонщині, а нині перебуває за її межами, але не втрачає зв’язку із зем-

ляками, — сказав на презентації видання голова земляцтва у Києві Андрій Снігач. — Обов’язок перед малою батьківщиною в тому, щоб згуртувати весь потенціал земляків і спрямувати на ви-

рішення економічних і соціальних проблем краю.

Віталій Жолобов, Олексій Федоров, Валерій Борзов, Євген Матвеев, Микола Білоблоский, Лариса Латиніна,

Марко Брага, Дмитро Моторний — імена славних людей, що увійшли до збірки, не потребують переліку титулів та звань. Книжка послужить єднанню поколінь, стане в пригоді тим, хто вивчає історію краю.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

“Укравтодор” попереджає водіїв про загрозу підтоплення автошляхів у середині березня

■ ЗНАЙ НАШИХ!

Світлофор для Північного полюса і пустелі Сахари

Перший український світлофор перед установкою на перехрестях міст країни проходить іспити, немов космічний апарат. А втім, нічого дивного в цьому немає. Їхнє виробництво освоїв харківський завод, який працював раніше винятково на космічну галузь. Якби існували правила космічного руху, напевно, ці вироби придалися б і для курних космічних доріжок.

Винайдений близько 150 років тому просто-таки ідеальний прилад для регулювання вуличного руху, названий світлофором, практично не зазнав до наших днів принципових змін. Дивно, але тільки в наші дні в країні з майже п'ятдесятильонним населенням, з десятками міст, у тому числі і мільйонників, дійшли руки до того, щоб виготовляти їх на рівні найкращих світових зразків.

Ці світлофори зовсім не схожі на радянські, котрі сьогодні більше нагадують раритети минулої епохи, ніж атрибут дорожнього порядку. Вітчизняний світлофор двадцять першого століття, на відміну від своїх попередників, виготовлений із надміцних матеріалів із використанням світлодіодів, які вже давно застосовуються в аналогічних виробках провідного Заходу і гарантують їм безвідмовну роботу протягом не одного десятиліття. Рік тому їх почав випускати ХДВО “Моноліт”.

— Світлодіоди змінили на краще не тільки зовнішній вигляд світлофора, а й якість його роботи, — каже головний технолог заводу Віктор Голуб. — Завдяки меншому енергоспоживанню і довговічності світлодіоди дають змогу заощаджувати щороку до 10 тисяч гривень на кожному світлофорі. Поломка двадцяти-тридцяти діодів не позначається на силі світла світлофора, він продовжує працювати. У наших світлофорів немає кольорових фільтрів, тому нема і проблеми розпізнання сигналу при потраплянні на нього прямих сонячних променів.

Серійний випуск харківських світлофорів розпочався лише рік тому, але в їх придбанні сьогодні вже зацікавлені багато регіонів України. На заводі розповідають, що перший дослідний зразок було виготовлено у червні 2003 року. Його відразу встановили на одному з перехресть міста для контрольної експлуатації. Перевірку ділом він пройшов успішно і продовжує працювати на встановленому місці й досі. Менш ніж за рік було продано понад триста світлофорів по містах країни. Згодом харків'яни мають намір не тільки працювати на потреби України, а й виходити зі своєю продукцією на зовнішній ринок.

Приємно і те, що ціна харківського світлофора європейського рівня значно нижча за ціни на продукцію іноземних конкурентів, зокрема й з країн ближнього зарубіжжя. Завод постійно вдосконалює конструкцію світлофора і зараз працює над тим, щоб якість іше поліпшити, а ціну знизити. Крім харків'ян в Україні виробництво світлофорів має намір налагодити київський завод “Арсенал”. Однак справа до серійного випуску там поки що не дійшла.

Перш ніж потрапити на вулиці міста, невибагливі на перший погляд прилади проходять серйозні іспити на вібростійкість, герметичність, температуру і вологість. Світлофор встановлюють у кліматичній камері, де його перевіряють на стійкість до холоду за температури мінус п'ятдесят і до тепла — за температури плюс сорок. У реальних умовах це означає, що такий світлофор зможе працювати і на Північному полюсі, і в зонах зі спекотним кліматом і підвищеною вологістю. Тільки після того як окремо взятий світлофор протягом не менш як 120 годин витримає такі іспити, він може опинитися на вулицях міст.

Факівці заводу стверджують, що їхнє дітище до першого ремонту має відслужити на дорогах не менше 15 років. Надійність забезпечують сучасні матеріали. Крім транспортних і пішохідних світлофорів, конструктори заводу працюють із факівцями Південної залізниці над створенням щоглових і карликових світлофорів. Є напрацювання спеціальних ліхтарів для річкового флоту, автодорожніх світлофорів з табличками, на яких буде встановлено таймер відліку часу для переходу перехрестя пішоходами.

Микола КОСИЙ,
Ангела ПОПОВА.

Харків.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Міністр економіки С. Терьохін повідомив: за 4 тижні дії програми “Контрабанда-стоп” доходи бюджету від митних надходжень зросли більш ніж утричі

Добре гуманітаріям вчитися в Ялті

■ ПРІОРИТЕТИ

Столиця кримських курортів знає ще й Кримським державним гуманітарним інститутом, який за 60 років свого існування став справді освітньо-культурним феноменом усього півдня країни. Адже тут не просто міняли вівіски колишнього педучилища, потім коледжу — а кардинально вдосконалили всі сторони діяльності, вийшли на якісно новий рівень викладання й виховання більш як трьох тисяч студентів денної та заочної форм навчання.

П'ять років ефективно працює вперше створений у системі вищих навчальних закладів країни науково-методичний центр фізичного та психічного здоров'я, де визначають психофізичний статус і професійну придатність майбутніх спеціалістів, коригують виявлені відхилення у здоров'ї, видають науково обґрунтовані рекомендації з підвищення ефективності навчально-виховного процесу.

А два роки тому, теж вперше у державі, долучили до власної бази ще й можливості Кримського республіканського науково-дослідного інституту фізичних методів лікування та медичної кліматології ім. І. Сеченова, і — створили спеціалізований факультет для студентів-інвалідів за спеціальностями соціальна педагогіка, образотворче мистецтво, українська, англійська мови і літератури, історія, дизайн. Це крім уже існуючих восьми факультетів, філіалів у Армянську та Євпаторії, 18 кафедр і бібліотеки з фондом понад 100

тисяч назв книжок.

Підготовку кадрів за 16 спеціальностями здійснюють 15 авторитетних докторів наук, професорів, 65 кандидатів наук і доцентів. Вони дають путівку в життя фахівцям з освіти, економіки, менеджменту, забезпечують виконання на сучасному рівні наукових досліджень з ряду пріоритетних напрямів гуманітарних наук. Помітно підвищилася ефективність наукових досліджень, виконання науково-технічних програм, міжнародних проєктів. Відкрито магістратуру. В аспірантурі навчалося 33 аспіранти та 30 послухачів. Її випускники лише двох останніх років захистили 10 кандидатських дисертацій.

Дедалі результативніше працюють центри: інформаційно-обчислювальний, міжнародної кооперації, зв'язків із громадськістю, економічних досліджень, редакційно-видавничий, “Освіта, наука та культура Південного берега Криму”. Інститут розгорнув роботу за

міжнародним грантом у транснаціональному проєкті ЄС “Менеджмент організацій та управління людськими ресурсами в Криму”, має зв'язки у галузі наукового співробітництва з численними вищими освітніми й науковими установами України, Росії, Білорусі, США, Англії, Франції, Бельгії, Португалії, Ізраїлю...

Тут щороку проводять всеукраїнські та міжнародні наукові конференції, видають науково-практичні журнали “Гуманітарні науки”, “Проблеми сучасної педагогічної освіти”. Якість навчання підвищують запровадженням сучасних інформаційних, особистісно-орієнтованих технологій, створенням умов для саморозвитку й авансування успіху.

А ще інститут добре відомий своїми культурно-освітніми акціями й традиціями, музеєм бандури та кобзарства Криму і Кубані, багатомісними галереями полотен власних художників, лауреатами вітчизняних і міжнародних фестивалів — творчими колективами зі званнями народних: капелю бандуристів, камерним хором “Відродження”, студентським драматичним театром, вокальним ансамблем “Молодість”, фольклорним “Аквента”,

естрадным “Traveling Band”, джазовим оркестром, вокальною студією естрадного співу, студентським театром мініатюр “Сузір'я”.

Розташований у восьми навчальних корпусах вуз має достатню матеріально-технічну базу, три студентські гуртожитки, їдальню, кафе, дві актових зали; відео, тренажерний, спортивний зал; художні майстерні, власне видавництво, п'ять комп'ютерних класів, інформаційно-обчислювальний центр. А вдале географічне розташування дає можливість підтримувати й ширити взаємозв'язки з вищими закладами освіти, науковими установами та громадсько-культурними, освітніми центрами в країні та за її межами, використовувати їх як один з ефективних засобів впливу на формування професійних якостей, громадянського світогляду та культури майбутніх фахівців. Пріоритети визначено: постійно оновлювати зміст і структуру виховання на основі поєднання суто вітчизняних традицій із сучасним закордонним досвідом, забезпечувати багатомірність та інтегрованість навчально-виховного процесу, збалансованість державного, суспільного та сімейного виховання. Тому безробіття випускникам Кримського державного гуманітарного інституту не загрожуватиме.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Завтра виповнюється 65 років з дня закінчення Радянсько-фінляндської війни

Цей знімок, можливо, пам'ятають наші читачі. Майже три роки тому, перед святом Перемоги, ми знімали це: двоє ветеранів відвідали третього у госпіталі під Києвом.

Двоє з трьох воювали ще на Фінській війні. Хороша була зустріч — вони здавалися молодими! Тепер одного з них уже нема. Взагалі лишилося їх мало, ветеранів тої ко-

роткої, але лютої війни. Тоді за сто днів боїв загинуло 270 тисяч радянських солдатів. Понад сто тисяч із них були з України. У Фінляндії полягла майже вся 44-та (Щорівська) дивізія з Києва. В Лапландії, в Суомуссаї, є пам'ятник бійцям цієї дивізії. Вдома вони не удостоїлися пам'ятників — бо та війна не вписується ні в героїчний канон Великої Вітчизняної, ані в канон “інтернаціонального обов'язку”. Втім, у серії “Книга пам'яті України” торік вийшов цілий том — “Полягли в снігах Суомі”. Там багато імен. А живих дедалі менше. Навіть на цьому знімку вже двоє лишилися. Але вони — солдати. Ці діди ходили на Майдан під час недавніх подій. А в їхньому віці ходити не легше, ніж брати лінію Маннергейма! А тепер вони знову клопочуться, готують листа Президентові Ющенку: мовляв, давайте поставимо в столичному парку Слави камінь, щоб до нього могли покласти квіти діти чи онуки ветеранів Зимової війни. Це треба зробити зараз, ми допоможемо — доки живі.

На знімку: Федір Храпатий, Григорій Гарашенко, Микола Самбуров (той, якого недавно не стало).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Краще пізнати одне одного

Ще вчора наші хати були скраю, і чи не тому під загрозою опинилася цілісність держави? А тривога листопадових та грудневих днів нагадала українцям сходу й заходу про братство

■ МАНДРИ

Пізнати «бандерівську» Україну вирушили на Різдво 35 школярів Запоріжжя — на заклик голови обласного осередку Суспільної служби України Валентини Філіпенко. Дехто відпускав дітей неохоче. Були й такі, що радили через Київ не їхати: бо «закидають гранатами»!

Кінцевим пунктом запоріжців був Кам'янець-Подільський на Хмельниччині, де активно працюють колеги пані Валентини. Тутешня громадська організація взялася, без спеціального фінансування, влаштувати дітям зі сходу не просто канікули та відпочинок, а й розказати про традиції та менталітет цього краю.

На заклик Суспільної служби Кам'янця-Подільського відгукнулися тисячі людей. Осередки Світової спілки професійних учителів (Алла Федірко), Союзу українок (Неля Красовська), товариства «Кам'янець-Подільський—Вісбаден» (Раїса Павлюкович), організація «Варта» (Андрій Штогрин), громади церков святого Йосафата (отець Володимир Вітовський), Божої Матері Почаївської (отець Петро Бурак), християн віри євангельської (пастор Ростислав Мурах), трудові колективи транспортників та громадського харчування, музеїв, і десятки родин кам'янчан.

На прийомі в міськраді секретар Віктор Яворов заспівав колядку з Ганнусею Соколенко (вона — з гуртка «Джерело», що діє на базі запорізької школи №70 за підтримки Суспільної служби. Діти займаються петриківським розписом, роблять чудові сувеніри).

...«Уперше в житті ми дізналися, що на різдвяний Святвечір їдять аж 12 страв. У нас не співають колядок. Я в захваті від людей, яких пізнала». (Оленка ГРАБКО).

«Борщ із вушками та всі 12 страв у домі вчительки Алли Григорівни Федірко були такі смачні! У нас готують не так». (Наталія ДЕВОЧКІНА).

«Мене прийняли, як рідну доньку. Я дуже хочу, щоб мої нові друзі тепер відвідали моє місто, пожили в моєму домі. Ми всі — українці, ми — брати». (Іра ЧЕРНІКОВА).

«Ніколи не бачила стільки архітектурних пам'яток одразу в одному місті. І це все зберегли!» (Даша КУЧЕРЕНКО).

«Через газету хочу подякувати сім'ї Мельників, яка запросила нас на гостину. А ще нас повезли

подивитися найбільшу в Європі Кривчанську кришталеву печеру. Групі з 10 дітей, якими опікувався пастор Ростислав Мурах, влаштували на Різдво справжню казкову програму». (Олексій ЗАБАВА).

«Я їхала, щоб узнати ближче цих людей, адже ми живемо в одній державі — Україні, але дуже мало знаємо одне про одного. Мені сподобалося на заході: тут люди дуже добрі, щедрі, ніхто не лається». (Марійка ЗАДОРЖНА).

«Я подружилася з Женею та її мамою Наталею Андронік. Вони хоч живуть у гуртожитку, але приймали нас надзвичайно тепло». (Оксана ІГНАТОВА).

«У місті чисте повітря, не як у Запоріжжі, і ми за цей тиждень поздоровішали». (Катя ЮДІНА).

«Мене дуже вразила сім'я отця Петра Бурака, де ми почули стільки добрих повчальних слів українською мовою». (Ярослав АЛІМЕРДЖАНОВ).

«У нас було так багато сердечних зустрічей, що склалося враження: у місті живуть лише добрі, чесні, справедливі люди. Кожен намагається тобі допомогти, підказати, як дістатися на ту чи іншу вулицю». (Аліна АРТЕМЧЕНКО).

«Ми їхали з не дуже гарним настроєм, але тепер просто щасливі. Ми стали духовно багатші. За це подяка всім. А особливо — «Варті!» (Дмитро ПОЛУХІН, Владислав МОГИЛЬНИЙ).

«Уже давно йшлося про обмін дитячими, молодіжними делегаціями з метою кращого пізнання одне одного. Усі підтримували ідею. Лише коштів не мали. Не мають і тепер. Але от прості люди одягнули в чудові обновки двох наших найменшеньких. У десятилітньої Насті Шеєнко батько повернувся з армії незрячим і без руки. Дома — біда чорна. Не дивно, що дівчатка не хотіли прощатися з пані Валентиною Ткачук, до речі, безробітною. Держава мала б сприяти таким програмам. Вдячні кам'янецьким колегам, що вони зуміли це реалізувати першими в Україні. Тепер у нас є зобов'язання: гідно зустріти друзів у Запоріжжі. Влада Кам'янця обіця-

фото автора

ла вже незабаром відрядити 35 дітей у гості до нас на схід». (Валентина ФІЛІПЕНКО, керівник делегації).

...Різдво — своєрідне випробування для людей. Чи готові вони відкрити серце ближньому, пустити в оселю подорожнього, розділити з ним хліб, милосердя, любов? Готові! Серед таких кам'янчан — Раїса Павлюкевич, голова товариства «Кам'янець-Подільський—Вісбаден», та її колеги, котрі безкоштовно годували юних посланців сходу смачними обідами. Ім'я пані Раїси не сходило з дитячих вуст, усі залишили їй свої листи-подяки.

Гостей прийняли під дах інтернату НВК для дітей із вадами зору (директор — Алла Буданцева), їм було зручно і затишно. Звідси ходили запоріжці до Центру дитячої творчості (директор —Олександр Ткачук), помірялися талантами з кам'янецькими гуртківцями, відвідали міський еколого-натуралістичний центр (директор — Людмила Ткач), побачили виставу міні-зооцирку, третій в Україні музей хліба, дивилися чудові колекції рибок, птахів.

І щодня бували в заповідному Старому місті, милувалися ним, а обідали у благодійній їдальні «Три лілії». Секретар міськради Віктор Яворов та директор музею-заповідника Людмила Станіславська подбали про безкоштовні екскурсії. Адже в Кам'янці багато туристів з Польщі, а схід України для наших турбюро — неоране поле. Запоріжці — перші ластівки. До-

дому вони повезли відеофільм про перебування тут. Фільм зняли члени «Варті». Депутат Запорізької міськради Любов Валова запропонувала допомогу в налагодженні партнерства між турфірмами двох міст. Звісно, хотілося б досягти й домовленостей про благодійні місця для сиріт, якими опікується Суспільна служба.

На прощальній зустрічі в міськраді було так людно, що не вистачало стільців. Заступник міського голови Олег Демчук прибув у галстук з дитячим малюнком. Ще один заступник — Надія Підскоцька — взяла з собою внучку, яка подарувала гостям свої м'які іграшки. А як за ці дні змінилися юні гості Кам'янця! Бачили б ви усміхнені обличчя, коли громадський кореспондент Ядвіга Островська передала «на дорогу» важеньку торбу, де була справжня, а не рисова, як у Запоріжжі, кутя. А ще жінка просила привітати запорізького науковця Іллю Рябова, від якого вже шість років дістає поштою рослини-екзоти.

До Хмельницького запоріжців проводжала «Варта», з членами якої ті здружилися після дискотеки в Голоскові. А мені пригадалася пісня з Майдану: «Я за свою доньку, ти за свого сина...». Саме так — за них, на сході й заході, і не лише на Різдво...

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: перший сніг для запоріжців випав у Кам'янці.

■ БІДА

Шукали дурман, а вийшли на вбивцю

Співробітники відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків (ВБНОН) Донецької області в одному з житлових будинків Маріуполя затримали раніше судимого торговця наркотиками. Як з'ясувалося, за ним тягнеться не один тяжкий злочин. Зокрема, й убийство в липні 2004 року 23-річного співробітника міліції патрульно-постової служби.

Того вечора місцевий нероба, котрий уже відсидів за звгалтування та інші злочини, учинив грабіж. Помітивши двох співробітників міліції, кинувся навтіки. Загнаний у глухий кут, він смертельно поранив одного й покалічив другого міліціонера.

На якийсь час убивця «заліз на дно» в родичів у Криму й з їхньою допомогою реалізовував на ринку крадені речі. Однак через кілька місяців завдяки операм із відділу по боротьбі з незаконним обігом наркотиків на небезпечного злочинця все-таки вдалося надіти наручники.

Наркоділки не вгамовуються

Лише за минулий рік завдяки злагодженій роботі бюро оперативних розробок департаменту по боротьбі з незаконним обігом наркотиків (ДБНОН) МВС України порушено 54 кримінальні справи. До відповідальності притягнуто 62 особи. Загальна сума вилучених наркотиків становить за цінами «чорного ринку» більш як 200 тис. доларів США.

Так, нещодавно під час обшуку в «мерседесі» одного з наркоділків співробітники бюро вилучили 700 таблеток «екстазі». Цей препарат належить до групи психостимуляторів. Одна таблетка «одноразового шастя» коштує приблизно 30 доларів, тож прибутком наркоділка міг би становити 21 тисячу доларів США. За словами начальника ДБНОН МВС України Анатолія Науменка, це не єдиний випадок, коли співробітники бюро оперативних розробок вилучають таку велику партію наркотиків.

Марина КОТЕНКО,
прес-служба ДБНОН МВС України.

■ «АРКА ТРІУМФУ»

Рожевий фламінго відкриває серця

Ще в студентські роки Світлана Белоусова мріяла створити школу нового типу. Маючи за плечима значний педагогічний досвід, вона 29 січня 1993 року, до речі, в день свого народження, підписала угоду з ректоратом Міжнародної педагогічної академії (Москва) про створення в Херсоні навчально-консультаційного пункту Інституту бізнесу при Академії.

Минуло 12 років. Сьогодні в Міжнародному університеті бізнесу і права, першому недержавному економічному вузі, 1100 студентів навчають понад дві сотні викладачів. 900 його випускників працюють в різних галузях на благо області й країни. 137 ліцеїстів гризуть граніт науки, щоб стати студентами. Для навчання в університеті є 36 аудиторій, комп'ютерні класи, бібліотека. Дбають тут і про дозвілля молоді: у вузі є спортивний комплекс, басейн, салон краси, концертний зал на 550 місць.

А ще діє Міжнародний жіночий діловий центр «Світлана».

«Учити інших і навчатися самій» — таке життєве правило Світлани Белоусової. Вона вважає себе людиною амбіційною і через те прагне, щоб усе, що робить, було найкращим, найуспішнішим. А ще — досяжним для конкурентів.

Воно й справді так, бо де ще, приміром, можна побачити, щоб у нелегкий ни-

нішній час навчальний заклад вів власне будівництво? Починали з приміщення дитсадка, а сьогодні будують уже третій корпус, зводять гуртожиток. Ошатна будівля головного корпусу стала справжньою окрасою серед похмурого пейзажу «спального» Таврійського мікрорайону. За кольором фасаду народ швидко охрестив її «рожевим фламінго». А закохани пари призначають біля нього побачення.

Свого часу МУБіП виступив ініціатором створення такого престижного рейтингу, як «Арка тріумфу», що в січні відзначив 10-річчя. Кращим його учасникам у десяти номінаціях було вручено пам'ятні дипломи та спеціальну відзнаку «Відкрите серце». Серед переможців рейтинг, що має статус міжнародного і визначає кращих у галузях бізнесу, культури, банківській справі, журналістиці, виробництві, транспорті, сфері торгівлі та послуг, — Генеральний консул Польщі Анжей Собчак, Запорізький інститут дер-

жавного та муніципального управління, Всеукраїнська екологічна ліга, інші. Є в «Арки тріумфу» навіть свої «завсідники» — десять років поспіль у номінації «Торгівля й послуги» перемогу виборює Центральний ринок Херсона. Тож спеціально з такої нагоди для його директора Олександра Юсіфова статуетку «Відкрите серце» виготовляють за індивідуальним ескізом!

Своїх студентів Белоусова називає «золотим фондом України».

— Наших випускників охоче беруть не лише місцеві, а й столичні заклади, банки, установи, — каже Світлана Валентинівна. — Бо найголовніше, на чому ґрунтуємось, — якість знань. Наші дипломи — високого гатунку, і не дивно, що багато успішних підприємств у Херсоні очолюють саме випускники університету.

«Нас багато, й ми несемо в собі одвічні духовні цінності. Хай лагідне тепло вашого закладу потихеньку відігріє всю Україну», — написав два роки тому народний депутат Віктор Ющенко у вітальній телеграмі Світлані Белоусовій, ректору Міжнародного університету бізнесу і права з нагоди десятиріччя вузу.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

фото автора

Світлана Белоусова.

До нової якості життя — зі «100 кращими товарами»!

Сьогодні, коли кількість торгових марок на споживчому ринку зростає з великою швидкістю, споживач уже не розгублюється серед різноманіття товарів і послуг, бо він серед них живе. Допомогти споживачам зробити правильний вибір, а підприємцям отримати достойну оцінку своєї продукції покликаний Всеукраїнський конкурс якості продукції (товарів, робіт, послуг) «100 кращих товарів України», що проходить під патронатом Президента України і організатором якого є Держспоживстандарт. На сьогодні це єдиний професійний державний конкурс з якості продукції, що відрізняється від усіх інших новою унікальною системою оцінки. Урочисті нагородження переможців плановано провести 25 березня в Національному комплексі «Експоцентр Україна» у Києві.

Про те, як проходитиме конкурс, чим він буде цікавий та корисний для нас, споживачів, ми поговоримо з головою Держспоживстандарту України, головою правління Всеукраїнської громадської організації «Союз споживачів України» Леонідом ШКОЛЬНИКОМ.

— Леоніде Семеновичу, цей конкурс проводиться вдруге в нашій державі. Чи виправдав він сподівання організаторів, чи було досягнуто поставленої мети?

— Ви маєте рацію. Всеукраїнський конкурс якості продукції (товарів, робіт, послуг) «100 кращих товарів України» проводиться в Україні вдруге, і я хочу наголосити, що його взяв під свій патронат Президент України. Це не просто формальність. Адже нагороди за перемогу в конкурсі формують національну політику у сфері якості. І така практика поширена в усьому світі. Наприклад, у багатьох країнах є така, на мій погляд, досить вдала сучасна форма стимулювання виробників, як національна або державна премія з якості. Не одне десятиріччя існує премія Демінга в Японії, Болдріджа — в США, Єв-

ропейська премія якості тощо. Значимість цим нагородам придає і той факт, що їх щорічно вручають перші особи в державі. Так, у США премію Болдріджа вручає президент, так само і у Франції. Ми, у свою чергу, вивчаємо міжнародний досвід і також прагнемо того, щоб ідея якості охопила все суспільство. І якщо нам вдасться найближчим часом побудувати державну політику на основі цих концептуальних положень, то, я впевнений, бажаний вітер змін буде направлений назустріч нашому з вами добробуту.

— У яких номінаціях проходив конкурс «100 кращих товарів України» і за якими критеріями оцінювалась якість продукції?

— Змагання проходили в чотирьох номінаціях: продовольчі товари для населення; промислові товари для населення; то

вари виробничо-технічного призначення; роботи або послуги, які використовуються або надаються у побутовій та виробничій сферах.

Хочу додати, що, можливо, у майбутньому є сенс переглянути питання щодо номінацій, врахувавши світовий досвід. Наприклад, у США Національна програма (конкурс) нагород з якості Болдріджа має п'ять номінацій: промисловість, послуги, малий бізнес, освіта та охорона здоров'я. І ось нещодавно президент США Джордж Буш підписав документ, яким Національний інститут стандартів і технологій (NIST) було уповноважено поширити нагороди з якості ще на дві категорії — неприбуткові та урядові організації.

Щодо критеріїв оцінки якості продукції, то фа-

хівці Держспоживстандарту України розробили унікальну методику, де було враховано багато показників: потреби споживчого ринку в конкретному виді продукції та її конкурентоспроможність; соціальна значимість продукції; соціальна необхідність продукції (підтримка чи вплив на здоров'я, товари для дітей, інвалідів, осіб похилого віку); доступність ціни; задоволеність споживачів і закупівельних організацій; вплив (при реалізації) даного виду продукції на економічні показники відповідного регіону чи держави в цілому; рівень рекламного супроводу; географія продажу тощо.

— Леоніде Семеновичу, ви часто говорите про так звану унікальну методику проведення конкурсу, чи не могли б ви детальніше про це розповісти?

— По-перше, хотів би сказати, що для оцінки якості продукції ми залучили кваліфікованих експертів-фахівців у галузі стандартизації, сертифікації, якості та безпеки товарів, представників державних установ, громадських організацій, учених. Під час формування експертних груп враховувався передусім професіоналізм, а також фактор незалежності експертизи. Всі претенденти пройшли спеціальний курс підготовки і після тестування отримали відповідне свідоцтво.

По-друге, оцінюючи якість товарів та послуг, наші експерти зважають і на цілий комплекс спеціально розроблених критеріїв. Зокрема, збираються дані про наявність моделей управління якістю на підприємстві, новизну технологічного процесу, стан засобів виміральної техніки, наявність договору страхування виробника за якість виробленої продукції перед третіми особами (споживачами). А також наявність «Екологічної політики», сертифіката на систему управління навколишнім середовищем. Ми також проводимо моніторинг претензій до якості продукції з боку споживачів, закупівельних організацій за 2002—2004 рр. Було розроблено критерій «Соціальна значимість», до якого входять такі показники: чи покращує ця продукція культурно-освітній рівень людей, здоров'я та побут людей. На мій погляд, такий підхід фактично зводить нанівець той суб'єктивний фактор в оцінці якості продукції, який превалює в інших конкурсах. Тому ми як організатори завжди із впевненістю кажемо нашому споживачеві — «100 кращим товарам» можна довіряти.

— Чи можете назвати деяких переможців?

— Звичайно ж, мені приємно було б назвати всіх переможців та лауреатів, але, боюсь, наша бесяда може затягнутися надовго. З їх повним переліком читачі можуть ознайомитися на сайті Держспоживстандарту України (www.dssu.gov.ua).

— Леоніде Семеновичу,

чи можуть споживачі почуватися впевнено, адже за ними стоїть і держава?

— Цілком упевнено — навряд чи. Почуватися впевненіше — так. Адже відповідно до статі 42 Конституції України саме держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю і безпечністю продукції та усіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів.

У зв'язку з цим хотів би процитувати американського професора Едварда Демінга, іменем якого названа найпрестижніша премія якості у світі (премія Демінга), і котрий ще у 1950 році, виступаючи зі своїми лекціями перед Японським союзом учених та інженерів, сказав: «В основі якості продукції лежить якість праці та якісний менеджмент усіх рівнів, тобто така організація роботи колективу людей, коли кожен працівник отримує задоволення від своєї роботи». Гадаю, сьогодні ці слова не втрапили своєї актуальності. Для мене є показовим, що Демінг поставив інтереси людини-працівника, людини-споживача передусім.

У свою чергу, сподіваюся, що такі заходи, як Всеукраїнський конкурс якості продукції, змінюють шаблонне, а інколи й зневажливе ставлення до проблем якості. Впевнений, піднесення ідеї якості до рівня національної ідеї має стати одним із пріоритетних напрямів розвитку сучасної України.

Наталія КРАВЧЕНКО.

■ ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ

про скликання позачергових Загальних Зборів Акціонерів
У відповідності до рішення Правління (Протокол від 10.03. 2005 р.) Відкрите акціонерне товариство «Страхова компанія «ПЗУ Україна страхування життя» повідомляє про проведення позачергових Загальних Зборів Акціонерів, які відбудуться 26 квітня 2005 року о 12-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Артема, 42. Початок реєстрації акціонерів та їх представників о 10-00 год.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про підсумки фінансово-господарської діяльності за 2004 рік.
2. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії.
3. Затвердження результатів діяльності Товариства за 2004 рік.
4. Про збільшення статутного фонду Товариства шляхом додаткового випуску акцій.
5. Про затвердження інформації про додатковий випуск акцій Товариства.
6. Внесення змін до Статуту Товариства шляхом викладення його в новій редакції.
7. Про обрання та відкликання членів Правління ВАТ СК «ПЗУ Україна страхування життя».

Інформація про збільшення статутного фонду

ВАТ «Страхова компанія «ПЗУ Україна страхування життя».

Збільшення статутного фонду ВАТ СК «ПЗУ Україна страхування життя» здійснюється шляхом додаткового випуску акцій. Збільшення статутного фонду ВАТ СК «ПЗУ Україна страхування життя» проводиться з метою збільшення власних активів ВАТ СК «ПЗУ Україна страхування життя» для збільшення фактичного запасу платоспроможності страховика, передбаченого ст. 30 Закону України «Про страхування», що збільшить можливість забезпечення страхових зобов'язань за рахунок власних активів та розвитку нових напрямів діяльності.

Мінімальний розмір збільшення статутного фонду 9 500 000,00 (дев'ять мільйонів п'ятсот тисяч) гривень, кількістю 95000 (дев'яносто п'ять тисяч) штук акцій номінальною вартістю 100,00 гривень за 1 акцію.

Права акціонерів при додатковому випуску акцій не змінюються.

Збитки, пов'язані із збільшенням статутного фонду ВАТ СК «ПЗУ Україна страхування життя», в разі їх виникнення, відшкодовуватимуться акціонерам в порядку, встановленому чинним законодавством.

Терміни, в які планується здійснити підписку на акції:

- дата початку підписки 12 червня 2005 року;
- дата закінчення підписки 28 червня 2005 року.

Проект змін до Статуту щодо збільшення статутного фонду:

- П.3.4., 3.5. викласти в наступній редакції:
- 3.4. Розмір статутного фонду Товариства становить 23 000 000 (двадцять три мільйона) гривень.
- 3.5. Статутний фонд Товариства поділено на 230 000 (двісті тридцять тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 100 (сто) гривень кожна.

Для участі в чергових Загальних Зборах Акціонерів при собі необхідно мати наступні документи:

Акціонерам-фізичним особам - паспорт або документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів-фізичних осіб - паспорт або документ, що посвідчує особу та довіреність, посвідчена нотаріально.

Представникам акціонерів-юридичних осіб:

- а) резидентам - паспорт або документ, що посвідчує особу представника; довіреність, підписана керівником та засвідчена печаткою юридичної особи; копія свідоцтва про державну реєстрацію, засвідчена нотаріально; копія довідки органу статистики про присвоєння коду ЄДРПОУ, засвідчена нотаріально; витяг з Статуту щодо повноважень керівника юридичної особи, засвідчений керівником юридичної особи; копія документу (протокол, наказ) про призначення керівника юридичної особи, засвідчена печаткою юридичної особи;
- б) нерезидентам - витяг із торговельного, банківського чи судового реєстру або довіреність, підписана керівником та засвідчена печаткою юридичної особи-нерезидента, які повинні бути засвідчені згідно із законодавством країни його видачі, перекладені українською мовою та легалізовані у консульській установі України або засвідчені у посольстві відповідної держави в Україні та легалізовані в МЗС, якщо міжнародними договорами, у яких бере участь Україна, не передбачено інше; паспорт або документ, що посвідчує особу.

З матеріалами та документами, пов'язаними з порядком денним чергових Загальних Зборів Акціонерів акціонери можуть ознайомитися в Секретаріаті ВАТ СК «ПЗУ Україна страхування життя» за адресою: м. Київ, вул. Артема, 42, починаючи з 18 квітня 2005 року. Тел/факс: (044) 537-60-40.

Правління ВАТ СК «ПЗУ Україна страхування життя».

Відкрите акціонерне товариство «Чернігівоблпаливо» оголошує про ліквідацію До-чірнього підприємства «Чернігівліспром» ВАТ «Чернігівоблпаливо» (код ЄДРПОУ 30380949, зареєстрованого розпорядженням виконкому Чернігівської міської ради № 195-р від 29.04.1999 р.) за рішенням засновника. Претензії приймаються протягом 2-х місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 14000, м. Чернігів, вул. Комсомольська, 10. тел./факс 8(04622)4-00-02.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 3 березня 2005 року по справі № 10/142-04 Відкрите акціонерне товариство «Вапнярський комбінат хлібопродуктів» (24240, Вінницька область, Томашпільський район, смт. Вапнярка, вул. Гагаріна, 6, р/р 260066389, в АППБ «Аваль», МФО 302247, код 03730414), визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Горбатюка Руслана Віталійовича: м. Київ, вул. Тимошенко, б. 2/4, к. 134, ліцензія АА № 783200 від 8.06.2004 р.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (п-т Шевченка, 18/1, м. Суми, 40000) по справі № 6/10-05 від 21.02.05 р. порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Локнянський» (42061, Сумська обл., Роменський р-н, с. Локня, п/р 26009301640320 у відділенні ПІБ м. Ромни, МФО 337256, код ЄДРПОУ 30902443). Розпорядником майна призначено Мальованого О. П. (ліцензія № 250426 від 22.03.02 р., вул. Кірова, 25, м. Суми, 40000). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про скликання позачергових Загальних Зборів Акціонерів
У відповідності до рішення Правління (Протокол від 10.03.2005 р.) Відкрите акціонерне товариство «Страхова компанія «ПЗУ Україна» повідомляє про проведення позачергових Загальних Зборів Акціонерів, які відбудуться 26 квітня 2005 року об 11-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Артема, 40. Початок реєстрації акціонерів та їх представників о 09-00 год.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про підсумки фінансово-господарської діяльності за 2004 рік.
2. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії.
3. Затвердження результатів діяльності Товариства за 2004 рік.
4. Внесення змін до Статуту Товариства шляхом викладення його з нової редакції.
5. Про обрання та відкликання членів Правління ВАТ СК «ПЗУ Україна».
6. Внесення змін до Положень про відокремлені підрозділи Товариства шляхом викладення їх в новій редакції.

Для участі в позачергових Загальних Зборах Акціонерів при собі необхідно мати наступні документи:

Акціонерам-фізичним особам - паспорт або документ, що посвідчує особу.

Представникам акціонерів-фізичних осіб - паспорт або документ, що посвідчує особу та довіреність, посвідчена нотаріально.

Представникам акціонерів-юридичних осіб:

- а) резидентам - паспорт або документ, що посвідчує особу представника; довіреність, підписана керівником та засвідчена печаткою юридичної особи; копія свідоцтва про державну реєстрацію, засвідчена нотаріально; копія довідки органу статистики про присвоєння коду ЄДРПОУ, засвідчена нотаріально; витяг з Статуту щодо повноважень керівника юридичної особи, засвідчений керівником юридичної особи; копія документу (протокол, наказ) про призначення керівника юридичної особи, засвідчена печаткою юридичної особи;
- б) нерезидентам - витяг із торговельного, банківського чи судового реєстру або довіреність, підписана керівником та засвідчена печаткою юридичної особи-нерезидента, які повинні бути засвідчені згідно із законодавством країни його видачі, перекладені українською мовою та легалізовані у консульській установі України або засвідчені у посольстві відповідної держави в Україні та легалізовані в МЗС, якщо міжнародними договорами, у яких бере участь Україна, не передбачено інше; паспорт або документ, що посвідчує особу.

З матеріалами та документами, пов'язаними з порядком денним позачергових Загальних Зборів Акціонерів акціонери можуть ознайомитися в Секретаріаті ВАТ СК «ПЗУ Україна» за адресою: м. Київ, вул. Артема, 40, починаючи з 18 квітня 2005 року. Тел/факс: (044) 238-62-38.

Правління ВАТ СК «ПЗУ Україна».

Постановою Господарського суду м. Києва від 21.02.2005 року по справі № 46/717-6, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Мізар-ЛТД» (код ЄДРПОУ 24916838) та відкрито ліквідаційну процедуру.

ТОВ «Зерноторгівельна компанія» реалізує олію соняшникової зі складу в березні місяці по наступним цінам:
2000 т за ціною 3900,00 грн./т з ПДВ;
3000 т за ціною 3950,00 грн./т з ПДВ.

Шановний акціонер ВАТ “Дніпроліспapіp”!

ВАТ “Дніпроліспapіp” на підставі ст. ст. 43, 45 Закону України “Про господарські товариства” повідомляє Вас про проведення загальних зборів акціонерів ВАТ “Дніпроліспapіp”, які відбудуться об 11.00 год. 03 травня 2005 р. за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, 10, к. 18.

Реєстрація акціонерів та довірених осіб буде проводитися за вказаною адресою з 9.30 до 10.30 години у день проведення зборів.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про затвердження раніше прийнятих рішень Спостережною радою Товариства.

2. Про затвердження ліквідаційного балансу Товариства.

При здійсненні процедури реєстрації учасників загальних зборів акціонерів кожний акціонер повинен мати собі документи, що посвідчують особу (паспорт). Для довіреної особи (представника) акціонера додатково до цього мати довіреність на право представляти інтереси акціонера, оформлену згідно вимог чинного законодавства України.

Довідки можна отримати за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, 10, к. 18, тел. 790-06-61.

Ліквідаційна комісія Товариства.

Ліквідатор Драгун І. І. (ліцензія серія АА № 719819 від 19.02.2004 року, адреса: 33000, м. Рівне, вул. Соборна, 34/14) повідомляє:

Постановою господарського суду Рівненської області від 03 лютого 2005 року по справі № 9/1 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у відповідності до статті 52 Закону України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом” Сільськогосподарський Багатофункціональний Обслуговуючий кооператив “Занакіг”, с. Зірне, Березнівського району, Рівненської області, 34609, ІК 31259021.

Постановою господарського суду Рівненської області від 22 листопада 2004 року по справі № 4/52 визнана банкрутом та відрито ліквідаційну процедуру у відповідності до статті 52 Закону України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом” підприємець Матвійчук Оксана Василівна, вул. Гагаріна, 5, с. Оженин, Острозького району, Рівненської області, 35820, ІК 2547305467.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 15.02.2005 у справі № 5/41-05 визнано банкрутом ТОВ “Вінметалопостач” (Він. обл., Вінницький р-н, с. Рівець, вул. Леніна, 1) код ЄДРПОУ 31101886, р/р 2600027951001 ВФ КБ “Приватбанк” МФО 302689. Ліквідатор - Вінницька міжрайонна державна податкова інспекція м. Вінниця, вул. Островського, 14, т. 279325.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) від 15.02.2005 р. у справі № 24/46-6 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю “Виробничо-фінансова компанія “Тріумф” (код ЄДРПОУ 30965786, адреса: 01034, м. Київ, вул. Прорізна, 6-а, р/р 26004001972 в Київській Центральній філії АППБ “Аваль”, МФО 322904) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Тукман Юрій Вікторович (ліцензія АБ № 116285 від 02.02.2005 р.); адреса: 10011, м. Київ, 11, а/с - 209; тел. (044) 490-88-79.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця Хмельницьке шосе, 7) порушено справу № 10/16-05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю “Могилів-Подільський теплочно-овочевий комбінат”. Юридична адреса: 24000 Вінницька область, м. Могилів-Подільський, пр. Незалежності, 144-а код підприємства 25494730. Розпорядником майна призначено Глебова Василя Федоровича (Вінницька область, с. Лука-Мелешківська, вул. Вінницька, буд. № 26, ліцензія № 630087 від 04.12.03 р., тел. (80432)32-75-22).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються в тридцятиденний термін з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01033, м. Київ, вул. Жилиняська, 58-6) від 01.03.2005 р. по справі № 248/26-2004 р. СТОВ “Прогрес” (Київська обл., Рокитнянський р-н, с. Савинців, ЄДРПОУ код 03755746, р/р 260012548 в АППБ “Аваль” м. Біла Церква, МФО 321121) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Крупенка Сергія Юрійовича (ліцензія серія АА № 668345 від 28.10.2003 р. видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України, адреса: 02183, м. Київ-183, а/с 93, тел. (050) 595-99-97).

Постановою господарського суду Одеської області від 15.02.05 року ВАТ “Ізмаїльська сільськогосподарська машинотехнологічна станція” (Одеська область, Ізмаїльський район, с. Саф'яни), код № 30317967 визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Брикульський В. Т. (ліцензія № 249867 від 22.Х.2001 року).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДП “Вантажно - транспортне управління”, м. Сніжне, вул. Комарова, 52, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ДП “Вантажно - транспортне управління”:1. Будівлі, споруди, механізми, прилади, агрегати, початкова ціна продажу 561256,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 28062,80 грн. 2. Тепловози ТГМ 6А та 2М62, початкова ціна продажу - 413418,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 20670,90 грн. 3. Фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДЮД АППБ “Аваль” м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті по 21 березня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 22 березня 2005р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ДП “Вантажно - транспортне управління”.

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. internet. dn. ua

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 02.03.05 р. за справою № 42/87Б Дочірнє підприємство “Комбінат харчових продуктів “Смак” Інвестиційної компанії “Північний Донбас” Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Леніна, 58, ОКПО 19377285 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначена Дрюк Надія Олексіївна - ліцензія АБ № 116054.

Представництво ЗАТ “Ревіко-Руссія” (zareestrowane Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України 19 Травня 2003 року, реєстраційний номер ПП - 3128, код ЄДРПОУ - 26384831) повідомляє про свою ліквідацію (закриття).

Претензії приймаються за адресою: 02092, м. Київ, вул. Алма-Атинська, 35-А, тел. (044) 561-27-02.

До відома громадськості!

ТОВ “НАФТОГАЗТРАНС”

(25015, Кіровоградська обл., м. Кіровоград, вул. Полтавська, буд. 71, к. 36) тел. (0522) 24 53 00

має намір подати до Національної комісії з регулювання електроенергетики України заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності на території України.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600,м. Дніпропетровськ, вул.Куйбишева,1-а) від 04/02/2005р. по справі № Б15/125/04 Товариство з обмеженою відповідальністю “Віалент” (код за ЄДРПОУ 32007819, юридична адреса: 49005, м.Дніпропетровськ, вул.Фурманова,14, п/р №26006220510100 в ДЮД АППБ “Аваль” МФО 305653) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ясногора Ігоря Вячеславовича (ліцензія АА №630052 від 10/12/2003 р.) (Поштова адреса: 49040, м.Дніпропетровськ, а/с №2350, тел./факс (0562)31-82-12). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ			
Про доходи, видатки та майно			
Партії Радикального Прориву			
за 2004 рік			
	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду	
I. Доходи			
1. Необоротні активи	0	0	
Незавершене будівництво	0	0	
Основні засоби	0	0	
Фінансові інвестиції	0	0	
Інші необоротні активи	0	0	
2. Оборотні активи	0	0	
Поточні фінансові інвестиції	0	0	
Грошові кошти та їх еквіваленти:	0	0	
в національній валюті	0	0	
в іноземній валюті	0	0	
Інші оборотні активи	0	0	
Усього за розділом I	0	0	
II. Видатки			
1. Власний капітал	0	0	
Статутний капітал	0	0	
Додатковий капітал	0	0	
Резервний капітал	0	0	
2. Забезпечення наступних витрат і цільове фінансування	0	0	
3. Довгострокові зобов'язання	0	0	
4. Поточні зобов'язання	0	0	
Короткострокові кредити	0	0	
Поточні зобов'язання за розрахунками:	0	0	
з бюджетом	0	0	
з страхування	0	0	
з оплати праці	0	0	
Інші поточні зобов'язання	0	0	
Усього за розділом II	0	0	

Київський національний економічний університет

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

маркетингу — професор (1 од.), ст. викладач (1 од.); іноземних мов факультету міжнародної економіки і менеджменту — доцент (1 од.); політичної економії обліково-економічних факультетів - асистент (1 од.).

Термін подання документів один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових праць та винаходів.

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.

Телефон для довідок: 456-25-82, 459-61-73.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 21.01.2005 у справі № 23/92-6 порушив справу про банкрутство Державного підприємства “Укроборонпостачальник”, 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 81, п/р 260043544, в АППБ “Аваль”, м. Київ, МФО 300335, код 24974907.

Розпорядником майна ДП “Укроборонпостачальник” призначено арбітражного керуючого Шербаня Олексія Миколайовича, ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Серія АА № 116282 від 03.02.2005, поштова адреса: 01030, м. Київ-30, а/с 157.

Претензії кредиторів та пропозиції про санацію приймаються протягом 30 днів після публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва № 15/581-6 порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ “Консул М”, код ЄДРПОУ 31408253. Юридична адреса: Київ, вул. Вікентія Хайко, 15/15, рахунок № 26002011996980 в банку “Фінанси та кредит”, МФО 300131. Поштова адреса: Київ, пр. 40-річчя Жовтня, буд. 11, кв. 143.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шніта Петра Олександровича (02068, Київ, вул. Княжий Затон, 11, кв. 135, ліцензія АА № 783138 від 16.06.2004 р.).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-6,

Постановою по справі № 43/156 від 01.03.2005 р.визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю “Домініон Дизайн” (адреса: 03127, м. Київ, пр-т. 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1, код ЄДРПОУ 31985960), р/р 260013011875 в АБ “Національні інвестиції” м. Київ, МФО 300498, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лунькову Світлану Іванівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Постановою від 16.11.04 р. у справі № 11/186 Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) відкрите акціонерне товариство “Луганський завод “Схід” (ідентифікаційний код № 02969047, 91020, м. Луганськ, вул. Руднева, 123, р/р 260003000209, в АК УСБ м. Луганська, МФО 304364) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Островського Вадима Анатолійовича (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, буд. 2, кв. 32; ліцензія АА № 250229 від 14.01.02 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1), порушено справу № 2/46-Б про банкрутство дочірнього підприємства “Проскурів-м'ясо” агрофірми “Проскурів” (31362, Хмельницька область, Хмельницький район, с. Розсоша, код ЄДРПОУ 23835776, р/р 26007301211311 в Центальному відділенні Промінвестбанку м. Хмельницький, МФО 315278).

Розпорядник майна, арбітражний керуючий Карван Олександр Миколайович (ліцензія АА № 779279 від 29.09.2004 року, 29000, м. Хмельницький, вул. Островського, 19/1).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павліченко, 5) 17.01.2005 р. порушив справу № 20-9/007 про банкрутство Державного комунального підприємства “Афродіта”, місцезнаходження: 99040, м. Севастополь, вул. Хрустальова, 105, р/р 260073011089 в УСБ м. Севастополя, МФО 324195, код ЄГРПОУ 20703235. Розпорядником майна призначено Корсакова Володимира Костянтиновича (ліцензія АА № 783016, адреса: м. Севастополь, вул. Буряка, буд.9, кв.37).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

В Україні починає теплішати. Завтра подекуди невеликий мокрий сніг. Температура вночі до 6 градусів морозу, на півдні 0—5 тепла, вдень від 1 морозу до 4 тепла, на півдні та Закарпатті — 3—8 тепла, в Криму до +12. 14—15 березня — часом мокрий сніг (на півдні з дощем), незначне коливання температури

■ 7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Вимагаю роз'яснень

Усі розуміють, звідки взялися мільйонери, мало хто розуміє, чому вони ще не за гратами.

Визначення

Цивілізовані люди — ті, котрі розуміють, що вони походять від мавпи.

Реклама

Досвідчений лікар-сексологітолог допоможе змінити політичну орієнтацію.

Діла наші

Депутат А. Сидорчук залишив свій слід на землі. Його взяв службовий собака Мухтар.

Рис. Александра ДУБОВСЬКОГО.

Чи знаєте ви, що...

...щастя не в грошах, а в перших трьох днях після зарплати?!

Бідна ідея!

Дехто переходить із фракції в фракцію, як він

стверджує, за ідею. Шкода ідею.

Реклама

Відокремлюю бізнес від влади. Не буде ані бізнесу, ані влади.

Суть життя

Працює народ — заробляють олігархи.

Ще не вже

Якщо хтось хабарів уже не бере, значить, пропонувати йому хабар поки що рано.

Дістали!

Тільки перефарбуєшся, а вже нові вибори на носі!

Олександр ПЕРЛЮК.

МЕДІА-ЖЕРТВА

«І, боронь вас Боже, не читайте перед обідом ... газет!»

М. Булгаков.
«Собаче серце».

Спокій в домі канув в лету.
Що твориться!
Просто жах!

Свіжу взяв до рук газету —
І весь вечір на пожах.

Голодовки, страйк, розруха,
Кучма, Путін, СНД,
Скнилів, Тузла, секс, чорнуха...
Мозок обертом іде!

Пишуть, ніби терористи
Підірватъ взялись АЕС,

І що нам тепер до скону
Не потрапити в ЕС!

Землетруси, повінь, зливи,
Буш, Ірак,
«кольчуги», Рух,
Спікер, фарс,
альтернатива...
Аж забило в грудях дух!

В Закавказзі терористи
Натворили нових бід,
В місті Н.

З'їв коханку на обід!
один антихрист

До останньої сторінки
Не добрався, хоч умри:
На півслові

з ляку жінка
Подзвонила... по 03!
Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Тези й антитези

- На телеекрані титри пишуть для того, щоб люди не забули грамоту.
- Пугачова, Жванецький і Путін настільки геніальні, що після них Росії важко буде стати нормальною країною.
- Чоловік лише тоді стає справжнім важкоатлетом, коли дружина нависить йому аліменти.
- Екс-президент: краще бути козлом відпущення, ніж перебувати в ув'язненні.
- Чудеса героїзму в тилу творять для того, щоб не потрапити на передову.
- Відсталість армії і країни — найкраще нагадування про їх славне минуле.
- Переможців не судять, особливо за давністю здобутих перемог.
- Люби Батьківщину не як жінку, а як син — матір.
- Не говорити афоризмами — займатися порожньою балаканиною.

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

■ КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Юрія ВЕНГЕРША

■ ДОШКА ПОШАНИ

Коли голова обертом

Роман Безсмертний, віце-прем'єр-міністр України:

— Коли ходжу кабінетами уряду й бачу, як чиновники підстрибують з переляку, тоді починаю розуміти, що являюся віце-прем'єром і що вже не на Майдані...

Від чергового:

— Пане Романе, поки що можете ходити кабінетами уряду спокійно, а ось тоді, коли, забачивши вас, чиновники почнуть неритомніти, знайте: ви вже не віце-прем'єр, а президент...

Стеля наших надій

Сергій Куніцин,
прем'єр-міністр АРК

(про програму, запропоновану Ю. Тимошен-ко):

— У програмі Кабміну нема цифр, там — самі надії...

Від чергового:

— Цифри — річ хороша, але брати їх, як завше ви брали, зі стелі — ненадійно...

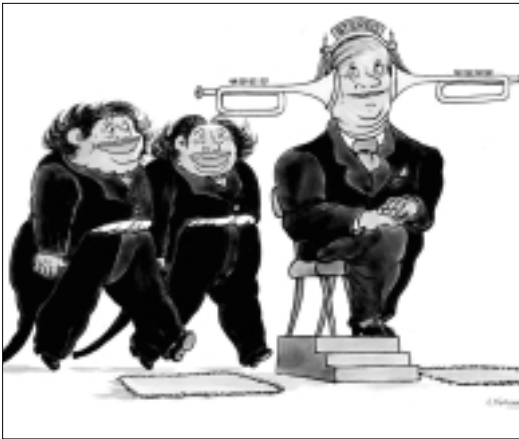
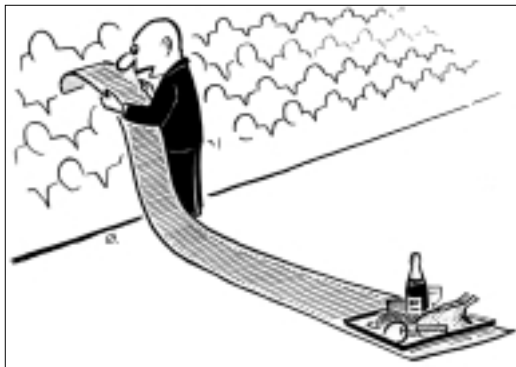
Права людини, валянки й апельсини

Віктор Янукович, екс-кандидат у президенти:

— Глибоке розчарування людей політикою влади у таких чутливих сферах, як свобода слова, права людини, відносини громадян з місцевими органами влади, — це й було тим поживним ґрунтом, на якому штучно було вирощено врожай апельсинів, які в Україні ніколи не росли...

Від чергового:

— Росли! Але дрібні! І валянки росли. Не американські, а рідні, російські. Тільки всі на ліву ногу. І права людини у нас росли. Хоч якось криво. Та все у нас росло! Але не всім вистачало...

Максим Стріха, письменник, член партії «Собор» (про несприйняття перших кроків міністра культури):

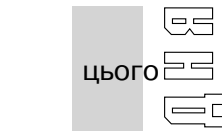
— І в часи президента Ющенка ми матимемо міністерство-філармонію з міністром-конферансьє на чолі...

Від чергового:

— Зате тепер можна з гордістю сказати: жити ми будемо приспівуючи... І взагалі, месьє, чим вам не до вподоби конферансьє?...

Малюнки
Василя
ФЛЬОРКА
та Володимира
КАЗАНЕВСЬКОГО.

Чергував
по
«Куреню»
Віталій
СУДДА.

12 БЕРЕЗНЯ

■ 1890 р. У Києві народився Вацлав Ніжинський, танцівник світової слави.
■ 1935 р. Персія змінила свою назву на Іран.
■ 1936 р. У Москві тривала I декада українського мистецтва.
■ 1940 р. Закінчилася радянсько-фінляндська війна.
■ 1949 р. Ухвалено Женевську конвенцію «Про захист цивільного населення під час війни».
■ 1951 р. В СРСР прийнято Закон про захист миру.
■ 1980 р. Померла килимарниця з Полтавщини Олександра Хлонь.
■ 1992 р. Чечня проголосила незалежність від Росії.

Редактор номера
Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДА.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікації.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

► Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.
Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна:
для фізичних осіб — 3,30 грн.
та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденок В. І.

(Друкарня

«Нормальные цены»)

61068, м. Харків,

вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 72

ВАТ «Видавництво

«Вільна Україна»

79026, м. Львів,

вул. В. Великої, 2.

Зам. 67

ВАТ «Видавництво

«Київська правда»

04136, м. Київ,

вул. М. Гречка, 13.

Зам. 940

Фотоформи виготовлено

в КЦ редакції газети

«Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53,
454-81-34,
454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua

— загальний
reklama@golos.com.ua —
відділ реклами

let@golos.com.ua —
відділ листів

foto@golos.com.ua —
відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet:
http://uamedia.visti.net/golos